

SỰ HIỆP NHẤT CỦA MỘT ĐỨC CHÚA TRỜI TRONG MỘT HỘI THÁNH

[Anh Branham mời Anh Neville đọc cho anh ấy, chương thứ 17 của Thánh Giảng—Bt.]

Đức Chúa Jêsus phán những lời này, đoạn ngược mắt lên trời, và nói rằng, Thưa Cha, giờ đã đến; xin làm vinh hiển Con, hầu cho Con cũng làm vinh hiển Cha:

Như quyền phép Cha đã ban cho Con cai trị mọi loài xác thịt, Con được ban sự sống đời đời cho những kẻ mà Cha đã giao phó cho Con.

Và đây là sự sống đời đời, hầu cho họ có thể nhìn biết Cha tức là Đức Chúa Trời có thật duy nhất, cùng Jêsus Christ, là Đấng Cha đã sai đến.

Con đã tôn vinh Cha trên đất: Con đã làm xong công việc Cha giao cho làm.

Và bây giờ, Cha Ôi, xin lấy sự vinh hiển Con vốn có nơi Cha trước khi chưa có thể gian mà làm vinh hiển Con nơi chính mình Cha.

Con đã tỏ Danh Cha ra cho những người Cha giao cho Con từ giữa thế gian: họ vốn thuộc về Cha, và Cha giao họ cho Con; và họ đã giữ lời Cha.

Hiện nay họ đã biết rằng mọi sự Cha đã giao cho Con đều là từ Cha mà đến.

Vì Con đã truyền cho họ những lời mà Cha đã truyền cho Con, và họ đã nhận lấy, và đã nhìn biết quả thật rằng Con đến từ nơi Cha, và họ tin rằng ấy là Cha sai Con đến.

Con vì họ mà cầu nguyện: Con chẳng phải vì thế gian mà cầu nguyện, nhưng vì kẻ Cha đã giao cho Con; vì họ thuộc về Cha.

Phàm mọi điều thuộc về Con tức là thuộc về Cha, và mọi điều thuộc về Cha tức là thuộc về Con; và Con nhân họ được tôn vinh.

Và bây giờ Con không ở thế gian nữa, nhưng họ còn ở thế gian, và Con về cùng Cha. Lạy Cha Thánh, xin gìn giữ họ trong Danh Cha, là Danh Cha đã ban cho Con, để họ cũng hiệp làm một, như Chúng Ta vậy.

Đang khi Con còn ở với họ trong thế gian, Con gìn giữ họ trong Danh Cha: những ai Ngài đã ban cho Con Con đã gìn giữ họ, và trong đám họ không một người nào bị lạc mất, trừ đũa con của sự hư mất; hầu cho lời Kinh Thánh có thể được ứng nghiệm.

Và bây giờ Con về cùng Cha, và đương khi còn ở thế gian Con nói những điều này, hầu cho trong lòng họ được đầy dẫy sự vui mừng của Con.

Con đã truyền Lời Cha cho họ; và thế gian ghen ghét họ, vì họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian vậy.

Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác.

Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian.

Xin Cha lấy lễ thật khiến họ nên thánh: lời Cha tức là lễ thật.

Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian.

Và Con vì họ tự làm nên thánh, hầu cho họ cũng nhờ lễ thật mà được nên thánh vậy.

Ấy chẳng những vì họ mà Con cầu xin thôi đâu, nhưng cũng vì kẻ sẽ nghe lời họ mà tin đến Con nữa;

Để cho ai nấy hiệp làm một; như Cha, Cha ôi, ở trong Con, và Con ở trong Cha, lại để cho họ cũng ở trong Chúng Ta: đặng thế gian tin rằng chính Cha đã sai Con đến.

Con đã ban cho họ sự vinh hiển mà Cha đã ban cho Con; để hiệp làm một cũng như chúng ta vẫn là một:

Con ở trong họ, và Cha ở trong Con, để cho họ toàn vẹn hiệp làm một; và để thế gian biết chính Cha đã sai Con đến, và Cha đã yêu thương họ, cũng như Cha đã yêu thương Con.

Cha ôi, Con muốn rằng họ cũng, Con ở đâu thì những kẻ Cha đã giao cho Con, cũng ở đó với Con; để họ ngắm xem sự vinh hiển của Con, là vinh hiển Cha đã ban cho Con: vì Cha đã yêu Con trước khi sáng thế.

Hỡi Cha công bình, thế gian chẳng từng nhận biết Cha: song Con đã nhận biết Cha, và những kẻ này nhận rằng chính Cha đã sai Con đến.

Và Con đã tỏ Danh Cha ra cho họ, và lại sẽ tỏ ra nữa: để cho tình yêu thương của Cha dùng yêu thương Con ở trong họ, và Con cũng ở trong họ nữa.

2 [Anh Neville nói, “Và xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc toàn bộ chương này, chương thứ 17 của Phúc âm theo Thánh Giăng.” Bằng trống. Hội chúng hát bài *Xin Kéo Tôi Gần Hơn*, sau đó Anh Neville giới thiệu Anh Branham, và nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Branham.”—Bt.]

3 Cảm ơn, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville.

4 Tôi thật giống như Anh Neville, tôi đã...đúng là không thể chờ đến lễ Giáng sinh, để mở món quà ấy. Và, các bạn biết, người lớn vui mừng như trẻ con. Như...Nhưng tôi nghĩ chắc chắn Anh Neville trông thật đẹp trong bộ đồ mới của anh ấy.

5 Và tôi đã nhận được một trong những chiếc áo khoác đẹp nhất tôi từng thấy trong đời, từ hội thánh này dưới đây, và tôi thật cảm kích điều đó. Tôi cảm ơn các bạn vì các bạn đánh giá tôi to hơn một chút so với thực tế của tôi, nhưng tôi tin là họ sẽ kiếm cho tôi một cái nhỏ hơn một chút ngày mai. Nó thật hơi rộng quá nhiều một chút để tất cả đàn ông khoác vào. Các bạn cũng đã nghe, trong Kinh Thánh, mền, hay giường quá ngắn cho người duỗi mình; vì vậy nó hầu như gần đúng với—với tôi thế

này, bởi vì chiếc—chiếc áo thật hơi rộng một chút. Nhưng chắc chắn là nó đẹp, và tôi hy vọng họ kiếm một số nhỏ hơn, mà sẽ thật vừa vặn với tôi. Và tôi, cũng sẽ mặc nó đến lúc mòn rách, để cho thấy nó như anh ấy đã làm thế.

6 Tôi thấy rõ thời gian mà tôi đã đi giăng với chiếc áo khoác trên mình, tạm ổn, vui mừng mặc nó vào.Ồ, tôi đã không có một chiếc áo khoác tốt cả đời tôi. Đây là lần đầu tôi từng sở hữu một áo khoác tốt.

7 Tôi thật ngạc nhiên nếu hội thánh này có thể nhớ lại lần đầu tiên của tôi đã đi ra từ hội thánh này. Các bạn có nhớ điều gì đã xảy ra buổi tối ấy khi tôi đi đến St. Louis, từ hội thánh này, để thăm viếng con gái của Robert Daugherty không? Bây giờ, Chị và Anh Spencer, tôi đoán, có thể nhớ. Anh Roy Slaughter đây, nhiều người trong họ mà...Tôi đã thậm chí không có áo khoác nào cả. Và hội thánh đã góp lại mười một đô-la để mua vé cho tôi. Và tôi đã mượn áo khoác của em trai tôi. Và nó gần như to gấp hai so với tôi, và tôi đã gói nó lại vì trông quá tệ khi tôi mặc vào. Lúc ấy tôi trông có vẻ tệ không có gì hết, vì vậy tôi—tôi đã gói nó lại. Và khi tôi đã đến trên đó, ở lại đó đôi ngày, và Chúa bắt đầu vận hành, và đã chữa lành bé Betty.

8 Các bạn biết không, tôi đã gặp cô ấy cách đây không lâu, cô là một thiếu nữ xinh đẹp lúc này. Cô đã bị chứng múa giật Saint Vitus, và chỉ đang nằm như một con thú, giật tới giật lui, trong nhiều ngày liền. Và các bác sĩ giỏi nhất đã bó tay. Tôi đã ở lại ngày đó và chiều tối hôm ấy. Chúa đã cho thấy một khả năng chỉ về điều gì để làm, và phán rằng, “Bé Betty sẽ được giải cứu ngay khi họ làm điều đó.”

9 Tôi đã mời vị mục sư và người cha của anh ấy chứng kiến. Tôi nói với người phụ nữ, “Bà đã đi vào thành phố ngày nọ, mua những cái chảo nhỏ, và bà đã mua một cái chảo bằng đá gra-nít màu xanh dương. Nó đang nằm ở bên dưới, trong tủ có nhiều ngăn của bà. Bà chưa hề đụng đến từ lúc bà đặt nó vào đó.”

10 Bà ấy đã giật mình, bà nói, “Đúng thế.”

¹¹ Tôi nói, “Đi lấy nó ra và đổ đầy nước vào, và mang một cái khăn tắm nhỏ màu trắng, và đến đây. Vì, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, bé Betty sẽ được chữa lành.” Và...

¹² [Anh Roy Slaughter, trong hội chúng, nói, “Anh Branham, tôi chỉ muốn nói một lời, được không?”] Được, nói đi. [“Anh biết khi anh ra ngoài đó, anh nhớ rằng—rằng tôi đã gọi anh. Cô gái của chúng tôi bị đau. Và anh đã gọi vợ anh, và nói với chị ấy.Ồ, trước hết, tôi đã gọi anh, và để lại một lời nhắn, ‘Rồi, năm bác sĩ đã nói không còn hy vọng với những chuyên gia y khoa.’] Phải. [“Và khi anh đi vào, anh đã nói, ‘Có một cuộc gọi từ Anh Slaughter, anh sẽ nghe chứ?’ Nói, ‘Đó là một trong những người bạn tốt nhất tôi đã có,’ hoặc điều gì như thế.”] Phải, thưa anh. [“Và anh đã đi và cầu nguyện. Anh đã đi và gọi vợ anh, và anh nói để gọi cho chúng tôi và báo họ, ‘Cô gái sẽ ổn.’ Và cô ấy không biết là mình bị đau, anh thấy đấy.”] Vâng. [“Và—và vì vậy, cô ấy đã đi hôm sau, và cô ấy đã vào bệnh viện. Các bác sĩ vào. Họ nói, ‘Điều gì đó đã lấy—điều gì đó đã lấy... đã xảy ra.’ Cô ấy nói, ‘Vâng.’ Và họ bắt đầu xem qua gần hết, có lẽ, về những gì họ đã làm nó. Cô ấy nói, ‘Không.’ Nói, ‘Đó là những lời cầu nguyện của Anh Branham.’”] Vâng, tôi nhớ điều đó. [“Cô ấy đã bị sốt, mà họ đã không biết vấn đề là gì, năm bác sĩ ấy, vậy nó không có thì giờ. Nhưng khi tôi đến, tôi đã ra ngoài cánh đồng, để gọi anh; và người vợ đã sai một đứa trẻ đến tôi, để gọi anh. Bà ấy đã đi ra đó, ‘Để gọi Anh Branham.’”] Vâng. [“Vì vậy, đúng là sự trùng hợp ngẫu nhiên, chúng ta đã gặp gỡ trong cánh đồng. Rồi khi tôi gọi anh, lúc ấy anh đã cầu nguyện xong. Và anh đã gọi lại, và anh nói, ‘Này, bé gái ấy ổn rồi.’ Và cô ấy đã ổn.”] Vâng.

¹³ Em à, anh đoán em nhớ chuyện đó, phải không, khi chúng ta ở St. Louis, trong—trong buổi nhóm, bé gái đau thật nặng của Anh Slaughter. Và chúng tôi đã ở tại Khách sạn cũ Belcher Bath. Tôi có thể nhớ lại hoàn toàn rõ ràng! Và chúng ta đã nhận sứ điệp, và đi trước mặt Chúa, và Ngài đã cho thấy khả năng, đã phán. Và tôi đã gọi Anh Slaughter và họ, đã gọi họ và nói, “Hãy nói với họ, ‘CHỨA PHÁN NHƯ VẬY. Đừng lo, cô bé sẽ sống.’” Và nó đã sống. Chúa rất nhơn lành!

14 Đã có rất nhiều điều xảy đến kể từ lúc ấy, nhưng Ngài thì vẫn là Chúa Jêsus không hề thay đổi. Há Ngài chẳng rất kỳ diệu sao! Tôi hoàn toàn không thể nghĩ bất cứ điều gì tốt hơn để biết điều đó. Rằng, nếu tôi sẽ thừa kế từng xu của thế gian, và sẽ sống trong một ngàn năm trên trái đất ở đây, tôi thà biết chỉ những gì tôi có ngay bây giờ, Sự sống Đời đời. Sự sống mãi mãi sẽ chấm dứt sau một khoảnh khắc. Sự sống Đời đời không có sự chấm dứt, bởi vì Nó đã không có sự bắt đầu, và vì vậy chúng ta biết ơn vì điều đó.

15 Anh Neville vừa mới đọc một số lời Kinh Thánh, mà anh đã đọc cho tôi, trích từ Sách của Thánh Giảng. Và có một câu Kinh Thánh ở đó, câu thứ 21, tôi muốn các bạn tập trung chú ý tới Nó, chỉ trong chốc lát. Chúa Jêsus, trong lời cầu nguyện của Ngài, đã cầu nguyện thế này.

Để hết thấy họ hiệp làm một; như Ngài, Cha, ở trong Con, và Con ở trong Cha, lại để cho họ có thể là một trong chúng ta: đừng thế gian có thể tin rằng Cha đã sai Con đến.

16 Và nếu tôi gọi nó là đề tài, tôi muốn được nói thế này: *Sự Hiệp Nhất Của Một Đức Chúa Trời Trong Một Hội Thánh.*

17 Các bạn biết, Đức Chúa Trời đã làm nên con người để—để đạt được. Đó là những gì con người được tạo nên. Và suốt cả đời, con người đã cố gắng để đạt được điều gì đó. Và những thành tựu của con người, nguyên do người ấy cố gắng thế, là vì người ấy cũng đã được hoạch định để làm vậy. Đức Chúa Trời đã tạo nên người theo cách đó. Nhưng điều phiến toái của nó là, trong sự thành tựu của mình, người ấy đã cố gắng để làm điều gì đó trong chính mình. Và đó là chỗ con người đã phạm sai lầm và vướng mắc nan đề.

18 Bây giờ, trong buổi ban đầu, Sáng thế ký, là chương hạt giống của Kinh Thánh, chúng ta nhận thấy trong đó rằng khi Đức Chúa Trời tạo nên một con người, Ngài đã làm nên con người theo cách mà Ngài đã biết rằng con người có. Và con người không bao giờ có thể là sự sáng tạo nào tuyệt vời hơn những gì con người hiện có. Khi Ngài bắt đầu tạo nên sự sống, Ngài đã tạo nên nó từ sự sống thấp nhất, đó là, không hơn không kém, con nòng nọc, loài

ếch nhái; và rồi đến sự sống cao nhất, là con người, mà là trong hình ảnh của Đức Chúa Trời.

¹⁹ Và rồi, trong đời sống này, con người bắt đầu đạt được nhiều điều. Nhưng, khi đã được vậy, con người bắt đầu li bỏ Đức Chúa Trời. Con người bắt đầu có những động cơ ích kỷ. Và—và khi đã làm vậy, người ấy bắt đầu nghĩ về điều gì đó cho chính mình. Và chúng ta thấy rằng điều đó không phải là lâu cho tới khi con người làm hỏng chính hành tinh mà Đức Chúa Trời đã đặt để con người lên. Con người phải có nó trong một tình trạng như vậy cho đến nỗi ngay cả Đấng Tạo Hóa Ngài đã lấy làm đau buồn, Ngài trong lòng Ngài, mà Ngài đã tạo nên con người. Và các bạn có thể tưởng tượng Đức Chúa Trời đã cảm thấy thế nào khi Ngài thấy chính tạo vật mà Ngài đã làm nên trong ảnh tượng của Ngài, và ban cho người quyền thống trị, và Ngài đã tạo nên con người để làm điều gì đó cho Ngài như thế nào, và tuy nhiên con người đã xoay chuyển tất cả những sức mạnh và năng lực của mình qua những sự ham muốn và những sự thành tựu ích kỷ của mình.

²⁰ Và rồi chúng ta thấy, không phải là quá lâu sau bài học lớn mà Đức Chúa Trời đã dạy con người suốt thời gian ấy, bằng sự hủy diệt toàn bộ thế gian bằng nước; như Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng Ngài đã làm nước lụt ngập tràn trái đất, và hủy diệt mọi vật ngoài phần ít Ngài còn để lại, đó là Nô-ê và gia đình của ông. Và ngay sau khi ông ra khỏi bài học lớn ấy...

²¹ Điều đó hoàn toàn có vẻ như con người không thể học được, duy phải trải qua con đường gian khó. Chúng ta nhận thấy rằng ngay cả trong những con cái của chúng ta; chúng ta phải phạt chúng, nhiều lần, một cách nghiêm khắc, để làm cho chúng hiểu biết. Nó chỉ có vẻ như một người hoàn toàn, trong bản thân, thất bại hoàn toàn, để bắt đầu. Khi con người đánh mất mối liên hệ với Đức Chúa Trời, người đó trở nên một đơn vị riêng của mình, người ấy đã không còn tin cậy vào Đức Chúa Trời nữa. Và khi Đức Chúa Trời đã dạy cho anh ta bài học về điều gì đó đã cố gắng làm với sức riêng của mình, mà những công việc của người ấy tất cả sẽ đi đến số không, ngay tức khắc chúng ta nhận thấy chúng lại đang được tiếp tục để đạt được lần nữa. Và Kinh Thánh cho biết

rằng, “Họ đã xây cho mình một cái tháp, và họ định leo lên các tầng trời,” để vào Thiên đàng mà không phải đi con đường của Đức Chúa Trời đã hoạch định cho họ đến.

²² Và con người có thể đạt được tốt hơn khi họ được hiệp một lại với nhau. Bây giờ các bạn lấy ví dụ một người, một mình anh ta, quyền năng người đó được giới hạn với một người. Hai người gấp đôi lần sức của mình. Bốn người làm được bốn lần sức lực mình. Và Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm một. Đức Chúa Trời đã làm nên con người để chúng ta sẽ là một, và những động cơ thúc đẩy của chúng ta sẽ là một, và những mục tiêu của chúng ta sẽ là một, và những—những thành quả của chúng ta sẽ là một. Ngài chỉ hoạch định cách đó.

²³ Và chúng ta thấy, rằng ngay lập tức sau sự hủy diệt thời hồng thủy, con người lại bắt đầu cố gắng để vượt qua, chính mình lần nữa.

²⁴ Và suốt thời gian những điều này đang xảy ra, Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống đang tranh chiến với xác thịt, cố gắng để đem con người ra khỏi những thành tựu riêng của họ, cố gắng đem con người ra khỏi những động cơ và những mục tiêu ích kỷ riêng của họ, đến với kế hoạch mà Đức Chúa Trời đã đặt để. Và bao lâu con người còn làm việc trong kế hoạch riêng của mình, thì người ấy sẽ là một kẻ thất bại. Và con người chỉ có thể đạt được đúng đắn khi người ấy quay về với mục đích đúng đắn và động cơ đúng đắn, và, đó là, phù hợp với kế hoạch của Đức Chúa Trời cho người đó. Bất cứ nền tảng nào khác đều ở trên cát lún thối.

²⁵ Và chúng ta nhận thấy, thế thì, họ đã cố gắng để thống nhất, và họ bắt đầu...đến với một người. Nhưng trong sự hợp nhất này họ đã làm lúc ấy, nó ở dưới một quyền lực chính trị. Con người đã trở thành một, mục tiêu của họ đã là một, những thành quả của họ là một, nhưng điều đó nó hầu như là một thứ sai lầm của *con người*, bởi vì nó đã chống lại kế hoạch của Đức Chúa Trời. Nhưng người ấy cứ tiếp tục tiến tới.

²⁶ Và cuối cùng khi các bạn tìm thấy tính đồng nhất trong những người như thế, họ làm những điều lớn. Cứ nhìn trên thế

giới ngày nay, khi người ta hợp nhất chính họ với nhau, tuy ở dưới kế hoạch sai lầm, họ sẽ làm những việc lớn.

27 Bây giờ, họ đã xây một tòa tháp mà tôi ngờ rằng khoa học hiện đại ngày nay có thể xây dựng, với tất cả máy móc và các thứ của họ, bởi vì họ đã thống nhất với nhau. Họ đã có chung một tâm trí, một linh hồn, một mục đích, một động cơ, một mục tiêu, đó là, “Xây một tháp rất cao đến nỗi nếu Đức Chúa Trời đã từng có ý định phá đổ họ, lần nữa, thì họ chạy ngay lên các tầng trời với Ngài. Và sẽ không có cách gì để họ có thể giữ cho Ngài không làm điều đó, hoặc Ngài có thể giữ cho họ không làm điều đó,” như họ nghĩ. Và chúng ta nhận thấy, thế thì, họ đã tự tổ chức với nhau, và chúng ta thấy họ lại hoàn toàn ở ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời.

28 Nếu đó không phải là một bức tranh đẹp của ngày hôm nay, mà khi những con người đang cố gắng liên kết với nhau! Và chúng ta nên được hiệp nhất, nhưng các bạn đang liên kết dưới những hệ thống sai trật. Có bao giờ các bạn để ý ma quỷ đã lấy đi những điều mẫu mực ra khỏi những điều thuộc về Đức Chúa Trời thế nào không? Có bao giờ các bạn thấy nó đã lấy đi những điều mà Đức Chúa Trời đã có mục đích thế nào không?

29 Và vì thế sự lừa dối là điều sai lầm! Bây giờ, một lời nói dối, nếu nó đúng là một lời nói dối thật, thế thì người nào cũng có thể phát hiện ra nó. Nhưng lời nói dối ấy mà có được khoảng chín mươi chín phần trăm sự thật trong đó, đó là điều đang lừa dối.

30 Các bạn có để ý ma quỷ đã lừa dối Ê-va thế nào không? Mọi điều nó đã nói với bà đích xác là sự thật, trừ ra một điều. Nói rằng, “Mắt ngươi sẽ được mở ra, và ngươi sẽ biết điều thiện và điều ác, và—và vân vân. Và ngươi sẽ giống như các vị thần, bởi vì ngươi không biết phân biệt đúng và sai lúc này.” Và tất cả những điều đó là thật.

Nhưng khi Ê-va nói, “Chúa là Đức Chúa Trời đã phán chúng tôi sẽ ‘chết.’”

31 Nó nói, “Chắc chắn ngươi sẽ không chết đâu.” Thấy đó, thật đúng rất nhiều Sự thật trong đó, và rồi chỉ có một chút ít của lời nói dối.

³² Và Chúa Jêsus đã phán, trên trái đất, “Một chút men làm dậy cả đồng bột.” Và điều đó phải đúng hoàn toàn, hoặc là nó không đúng gì cả. Và kế hoạch cứu rỗi phải là chính xác, và những lời hứa của Đức Chúa Trời là chính xác, và chúng làm việc chính xác, hoặc có—có điều gì không ổn tại nơi nào đó. Và nếu Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống không đạt những thành quả mà Đức Chúa Trời đã đặt mục đích cho họ để làm, thì có điều gì đó sai sót với hệ thống đó, ở chỗ nào đó. Thật sự phải có!

³³ Các bạn lấy một bộ phận hoàn hảo máy móc, như một chiếc đồng hồ, và để từng cơ phận của bộ máy ấy hoạt động trong sự hài hòa, và nó sẽ chạy đúng giờ. Nhưng khi một mảnh theo một đường, còn mảnh kia theo đường khác, nó sẽ không giữ đúng thì giờ. Cho dù những chân kính tốt thế nào, toàn bộ của nó phải hợp nhất với nhau.

Và đó là mục đích của Đức Chúa Trời, để cho chúng ta liên kết với nhau với nhau và là một.

³⁴ Nhưng chúng ta nhận thấy ở đó, rằng, cách ma quỷ mô phỏng mọi điều như thế nào. Tất cả sự bất chính chỉ là sự công chính bị làm cho hư hỏng. Một lời nói dối chỉ là lời nói thật quanh co. Những điều tốt mà Đức Chúa Trời làm; những điều xấu là những điều tốt đã bị bóp méo. Vậy nên, rằng, sự bất chính kia là sự công chính bị bóp méo đi. Sa-tan tự nó, không thể tạo ra bất cứ thứ gì. Nó chỉ phải lấy những gì Đức Chúa Trời đã tạo nên, để phá hỏng đi. Người đàn ông sống với người vợ của mình, là hoàn toàn đúng; nhưng lấy một người nữ khác, đó là hành động tương tự, bị làm cho hư hoại, và là sự chết. Một hành động mang lại sự sống, một hành động kia đem đến sự chết. Đó là cách, mà, tất cả—tất cả những điều Sa-tan đã có được trong phạm vi của nó, chỉ là đang giành lấy những gì Đức Chúa Trời đã làm nên, và thay đổi nó loanh quanh.

³⁵ Có bao giờ các bạn suy nghĩ về tín ngưỡng người Hồi giáo không? Tại lăng mộ của Mô-ha-mét, có một con bạch mã có đủ yên cương trong hai ngàn năm nay. Cứ bốn giờ, lại thay đổi người trông coi và một con ngựa trắng khác được đem ra. Và họ làm như thế một cách kính cẩn, với niềm tin kiên định rằng một ngày nào đó Mô-ha-mét sẽ sống lại và cưỡi ngựa xuống thế gian. Họ

tin tưởng điều đó. Và có bao giờ các bạn nghĩ tại sao phải là ngựa trắng không? Các bạn có biết Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jêsus sẽ đến, cỡi trên một con ngựa trắng mà đến, và áo Ngài chìm ngập trong huyết, và Danh Ngài được gọi là Lời của Đức Chúa Trời?” Đó là Chúa Jêsus sẽ đến, đang cỡi ngựa trong các tầng trời, với những đoàn quân phía sau Ngài, đang cỡi trên một con ngựa trắng. Các bạn có thể thấy tín ngưỡng xuyên tạc kia, xoay chuyển loanh quanh và biến nó thành một Mô-ha-mét trên—trên một con ngựa trắng? Nhưng, Chúa Jêsus đang đến trên trời; còn Mô-ha-mét thì nằm dưới đất. Vậy, Sa-tan làm việc với những điều trên đất, trong khi Đức Chúa Trời làm việc với các tầng trời.

³⁶ Có bao giờ các bạn nghĩ đến cái tháp của Ba-by-lôn và so sánh nó với cái thang của Gia-cốp? Làm thế nào mà họ đang cố gắng xây những bậc thang vòng quanh tháp như thế để vươn lên đến Thiên đàng, chỉ đang cố gắng làm hỏng cái thang của Gia-cốp mà đã trải từ thiên đàng xuống tới mặt đất, và các Thiên sứ đang đi xuống và đi lên. Đang làm hỏng nó đi!

³⁷ Có bao giờ các bạn nghĩ đến Liên Hiệp Quốc bây giờ đang cố gắng để làm cho tất cả các quốc gia thành một khối huynh đệ to lớn, dưới một quyền lực hợp nhất không? Hợp nhất, thì được thôi, nhưng nó dưới một điều sai trái. Sa-tan điều khiển tất cả các quốc gia. Kinh Thánh cho biết rằng Sa-tan là kẻ cai trị trái đất. Khi nó đưa Chúa Jêsus lên một núi cao, chót vót, và cho Ngài thấy tất cả những vương quốc thế gian, và nó nói, “tất cả thế gian này là của ta.” Chúa Jêsus đã không nói không phải. Vì, chúng là vậy. Đó là lý do chúng ta có chiến tranh và giết chóc, là vì những vương quốc này của thế gian bị điều khiển bởi ma quỷ. Và bao lâu chúng còn bị điều khiển bởi ma quỷ, chúng ta sẽ tiếp tục với những cuộc chiến và đấu tranh, và giết lẫn nhau.

³⁸ Nhưng chúng ta tìm kiếm một Vương Quốc để đến, là nơi Đấng Christ sẽ đến, và sẽ không có chiến tranh nữa. Ở đó sẽ là một chỗ bình an đời đời.

³⁹ Các bạn có nghĩ rằng, trong nước Nga này, họ có Lễ Ngũ tuần giả không? Chúng là...Đó là công việc của ma quỷ. Họ đang cố gắng để ép buộc con người vào chủ nghĩa cộng sản, nơi mà mọi người có tất cả mọi thứ cách chung chạ. Các bạn có biết đó là

tình trạng của Hội thánh ở dưới ảnh hưởng Đức Thánh Linh, vào Ngày lễ Ngũ tuần, mà, “Người ta đã bán những gia sản của họ, đem đặt chúng tại chân các môn đồ, và họ đã phân phối chúng cho mỗi người theo nhu cầu của họ.” Còn bây giờ ma quỷ đi rình mò chung quanh, và đã vào trong thế gian và đã làm một quyền lực chính trị, để ép buộc con người đến điều đó.

⁴⁰ Đức Chúa Trời không ép buộc con người làm bất cứ điều gì. Các bạn làm điều đó theo ý muốn tự do của riêng mình. Ngài có thể cảnh cáo các bạn, ném một chướng ngại vật ngang qua lối đi của các bạn. Nhưng các bạn tự bước đi, với quyết định của riêng mình, trong sự Hiện diện của Ngài, để cho Ngài làm Cứu Chúa các bạn. Nhưng Sa-tan đã làm hư hoại kế hoạch của Đức Chúa Trời, để biến thành kế hoạch của riêng nó.

⁴¹ Có bao giờ các bạn nghĩ về đạo Công giáo, và giáo hội Công giáo đang cố gắng để làm cho mọi người theo Công giáo không? Nó sẽ không làm được. Nó ở dưới một chương trình do con người tạo ra.

⁴² Các bạn có bao giờ nghĩ về giáo hội Tin Lành dưới sự liên kết các giáo hội, đang cố gắng để áp đặt tất cả những giáo hội nhỏ này ở ngoài kia không? Và điều đó sẽ xảy ra, mà các bạn sẽ không thể nào đi nhà thờ trừ khi các bạn thuộc về liên hiệp các giáo hội, lúc ấy những nơi nhỏ như thế này chắc chắn sẽ trả giá vì điều đó. Nhưng chúng ta đã có được lời Kinh Thánh nói rằng, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ chi, vì Cha các ngươi đã bằng lòng ban cho các ngươi Vương Quốc.” Đó là điều chúng ta đang trông đợi.

⁴³ Vậy thì, các bạn thấy, nó là tất cả thành quả của kẻ thù cố làm, để đạt được, nhưng nó nằm trong kế hoạch sai trật. Nó thực thuộc kế hoạch riêng của con người, nhưng nó không có bản gốc. Nó phải lấy một cái gì đó mà Đức Chúa Trời đã làm, và sau đó bóp méo thành điều bất chính, để làm điều đó.

⁴⁴ Ngày nay họ đang cố gắng làm lũng đoạn thế giới, hoặc biến cải nó thành một khối đại đoàn kết của—của các quốc gia, một lối tử hải giai huynh đệ. Và nếu nó sẽ ở dưới một sự nguy trang do con người tạo ra, nó sẽ có một lãnh tụ, và nó sẽ được che giấu bởi ma quỷ bởi vì hắn là kẻ lãnh đạo tất cả bọn họ.

45 Nước Đức Chúa Trời không thuộc về trái đất này. Nước Đức Chúa Trời ở trong tâm hồn chúng ta. Nó là Vương Quốc thuộc linh, mà chúng ta đã được sinh vào trong Nó. Chúa Jêsus phán, “Nước Đức Chúa Trời đến, nhưng không có bạo lực. Và Nước Đức Chúa Trời ở trong lòng các người.” Đức Thánh Linh, Nước Đức Chúa Trời, đang vận hành trong con người, và đang cầm quyền và đang kiểm soát con người, đó là Vương Quốc.

46 Và chúng ta nhận thấy rằng những dân tộc này cố gắng, đánh lừa nhau, đàm phán hòa bình; với một con dao sau lưng họ, chỉ sẵn sàng để hủy diệt nhau.

47 Cách đây một vài ngày, tôi có đặc ân nói chuyện cùng một mục sư tuyên úy đó là một người cao quý. Và, ở California, họ đã có những nhà khoa học, một số họ là những người giỏi nhất trong các nước, đã họp ở đó có một phiên họp, và để—để có một buổi họp kín, bí mật. Và nó diễn ra rất kinh khủng, họ đã gọi một mục sư tuyên úy vào với họ. Và mục sư tuyên úy này là bạn tôi, đã nói, “Anh Branham, trước khi tôi có thể vào được, họ đã dò xét lý lịch của tôi, đến bà cố ngoại tôi, trước khi tôi có thể đi vào buổi họp này.” Và anh ấy nói, “Ước gì tôi đã không có mặt ở đó.” Anh ấy nói, “Khi các khoa học gia ấy đã đứng lên và bắt đầu nói,” anh ấy nói, “dường như tại đó có một sự u ám đã đè nặng ngay trên căn phòng, điều đó khiến cho anh cảm thấy như ở trong một nhà máy nước đá, lạnh giá, thật nó sẽ khiến cho máu người đông lại!” Nói, “Họ, chúng tôi không được phép nói chuyện về những điều này. Chúng tôi đã tuyên thệ.”

48 Nhưng nói, “Tôi được phép nói với anh *điều này*.” Anh ấy nói, “Họ đang chuẩn bị để làm biến mất hết quân đội và với không quân, những không đoàn, và vân vân.” Nói, “Họ không còn cần đến chúng nữa.” Anh ấy nói, “Họ đã có được những vũ khí làm chết người đến nỗi có thể hủy diệt cả trái đất trong thời gian một giây.” Và nói, “Nếu họ để lộ điều đó, mà, dân chúng sẽ hoang mang, và xuống đường, kêu gào đến khản giọng của họ.” Nói, “Họ đã có một thứ bom mà thả trên trái đất, chỉ một quả bom sẽ nổ tung trong vòng một trăm bảy mươi lăm dặm, và sâu một trăm bộ.”

49 Các bạn có thể đi đâu để ẩn nấp? Điều gì sẽ xảy ra nếu các bạn đào sâu một ngàn bộ? Các bạn không thể; các bạn sẽ đi vào chỗ núi lửa phun ra của trái đất. Nhưng nếu các bạn có thể đào một ngàn bộ dưới đất, một sự chấn động giống như thế đánh vào đỉnh đầu cả các bạn, sẽ nghiền các bạn thành bột.

50 Nói, “Khoa học gia lớn này đã đứng dậy, và ông là nhà khoa học đứng đầu của quân đội. Ông nói, ‘Thưa quý vị, tôi ước gì có thể lấy một con bò già và một chiếc xe bò, lái nó qua phía sau những ngọn núi, và quên tất cả về điều đó, và sống qua thời gian ngắn ngủi trên đất, rồi lia đời.’ Ông ấy nói, ‘Nhưng chúng ta phải đổi mặt với nó. Lái xe phía sau núi sẽ không ích gì.’ Nói, ‘Những hòn núi ấy sẽ trở thành không có gì ngoài một đồng bột, hoặc những tro tàn núi lửa.’”

51 Ò, hỡi anh em, nó trả giá để biết anh em đã có được một lối thoát, trong những thì giờ ấy! Chúng ta đã có được một lối thoát. Chúng ta đã có được một Nơi Nương náu. Nơi nương náu ấy là dưới bóng cánh sự bảo an đời đời của Chúa; biết điều này, rằng các bạn có một linh hồn bất tử không thể chết được, mà không phải được tạo nên với các nguyên tử, hoặc với hydro, hoặc với ô-xy, hoặc với bất cứ thứ gì có trên đất này; nó đã được tạo nên bởi Thánh Linh, mà Đức Chúa Trời Toàn Năng đã dựng nên, chính mình Ngài, và ban cho các bạn.

52 Chúng ta đang sống trong thời đại kinh hoàng biết bao, thật là một thời khủng khiếp, ở đó những con người đã thành đạt và thành đạt cho đến lúc chính họ đã đạt được cho đến nỗi họ chính họ đạt được những điều này. Bây giờ người ấy sẽ làm gì với chúng?

53 Các bạn thấy, Sa-tan đã sử dụng cái đầu của con người. Nó đã chọn điều đó trong vườn Ê-đen, nắm giữ đầu óc con người, sự suy nghĩ của người ấy. Và nó đã mang vào ngay trong hội thánh. Xem đây, ma quỷ lấy đi cái đầu con người, để nó có thể sử dụng cặp mắt anh ta. Và nếu các bạn để ý, nếu con người không được sanh lại lần nữa cách chân chính, một cách thuộc linh, nó sẽ lấy những gì con người có thể nhìn thấy bằng mắt của mình, sự kiêu hãnh của đời sống. Còn người đó sẽ đi, nhiều người, nói anh ta sẽ đạt—đạt được điều gì đó, người đó muốn gia nhập giáo hội.

Người đó muốn sùng đạo. Và người đó sẽ nhìn quanh cho đến khi anh ta có thể tìm được giáo hội lớn nhất anh ta có thể tìm thấy, bởi vì con người muốn làm điều gì to tát. Anh ta muốn tạo danh tiếng lẫy lừng cho chính mình. Đó là điều con người xác thịt, ngu dại suy nghĩ, “Ồ, giá như tôi có thể có tổ chức của mình! Nếu tôi có thể chỉ thêm rất nhiều ngàn người vào giáo phái tôi, lúc ấy nó sẽ là giáo phái lớn nhất trong xứ, thuộc loại của nó!” Ích lợi gì làm điều đó? Nhưng con người nghĩ mình đang đạt được điều gì đó bởi vì anh ta đang thêm vào nhiều hơn nữa.

⁵⁴ Tôi tin đã xảy ra cách đây một vài năm, vào năm 1944, những tín đồ Báp-tít đã có một khẩu hiệu truyền ra, “Một triệu nữa trong năm ’44.” Và họ đã làm gì khi đã có thêm được một triệu nữa? Chỉ là như việc gia nhập một nhà trọ, nếu họ không phải những môn đồ chân thật, đã được tái sinh của Đấng Christ. Họ chỉ là tín đồ Báp-tít trên danh nghĩa thôi.

⁵⁵ Nhìn vào những giáo phái khác, Lutheran, Trưởng Lão, Ngũ Tuần, tất cả các giáo phái khác, họ đều giống nhau. Họ đang cố gắng để đạt được điều gì đó. Họ muốn được làm một điều gì lớn, đấy, bởi vì chính là con mắt của người ấy đang nhìn vào. Người ấy suy nghĩ bằng con mắt mình. Và nhiều lần người ấy không hiểu rằng đó là điều mà anh ta không nên làm. Nhưng, ma quỷ đã nắm giữ mắt con người, nó cho anh ta thấy cái gì đó xinh tốt. Nó mở mắt con người để nhìn vào đó. Và nó đã đưa điều đó vào giáo hội, vào trong suy nghĩ trí thức của con người.

⁵⁶ Cách đây một thời gian, nhà truyền bá phúc âm vĩ đại này, Billy Graham, đã đứng đây tại Louisville, và cầm cuốn Kinh Thánh của ông ấy lên. Ông nói, “*Đây* là tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời.” Và ông đứng. Ông đứng hoàn toàn. Mordecai Ham, nhà truyền bá phúc âm, (người đồng hương Kentucky của tôi), và tôi, đang ngồi cùng một bàn; mà, Billy đã được cải đạo dưới ảnh hưởng của Mordecai Ham. Và chúng tôi đang ngồi tại đó. Và ông ấy đã nói, “Điều gì xảy ra?” Ông nói, “Phao lô đã đi vào một thành phố và có được một người cải đạo, năm sau ông trở lại và ông đã có thêm ba mươi người nữa.” Nói, “Tôi đi vào một thành phố và có hai mươi ngàn người trở lại đạo, một năm sau tôi trở lại và không thể tìm thấy hai mươi người. Điều gì đó sai lầm.” Và

ông đã nói, “Anh em có biết đó là gì không? Đó là những thầy giảng lừa dối quý vị ngồi trong những tòa nhà, những văn phòng của mình, gác chân lên bàn giấy, và không đi thăm viếng dân sự.”

57 Tôi nghĩ, “Billy, đó là một người trí thức rất tốt,” xin đừng đánh giá tôi, “nhưng không phải là thế.” Ai là những mục sư đã đi đến với những người mà Phao-lô đã cải đạo?

58 Không phải thế. Nó ở đây này. Ngày nay cái được gọi là những buổi nhóm kia, và là những buổi nhóm lớn, nhưng nó chỉ tác động trên phần trí tuệ của con người. Một người đến dưới ảnh hưởng mạnh của một buổi nhóm phục hưng, và người đó nói, “Vâng, tôi tin nhận Đấng Christ,” và anh ta làm điều đó một cách trí tuệ bởi vì anh ta ở trong một đám đông lớn. Anh ta làm điều đó bởi vì có những vị mục sư truyền đạo cao quý trước mắt anh ta, nhưng nó chỉ là một khái niệm trí thức. Người đó có thể không bao giờ tiếp tục. Người đó phải đến từ tâm trí anh ta, đến tâm hồn anh ta, và được tái sanh, nếu không anh ta sẽ không bao giờ có thể đứng vững với sự thử thách.

59 Những quan niệm thuộc trí tuệ thì tạm ổn, nhưng khi...Nên nhớ, khi con mắt ngược lên nhìn nó, ma quỷ sử dụng con mắt của bạn. Trong vườn Ê-đen, đã chứng tỏ rằng ma quỷ chọn cái đầu của con người, để làm việc, nhưng Đức Chúa Trời đã chọn tấm lòng anh ta. Ma quỷ cho con người thấy, bằng đôi mắt mình, điều gì đó mà người ấy có thể thấy, và người ấy nói, “Thấy là tin.”

60 Nhưng khi Đức Chúa Trời đến với con người, Ngài đến với tấm lòng người ấy. Và Ngài để người ấy tin mọi điều bằng tấm lòng mình, qua đức tin, mà đôi mắt người ấy không nhìn thấy. Vì Kinh Thánh cho biết, rằng, “Đức tin là sự biết chắc vững vàng về những điều mình đang trông mong, là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy.”

61 Đức Chúa Trời đang làm việc *tại đây*; Sa-tan đang làm việc *tại đây*. Vì vậy dù thế nào đi nữa những trường học lớn này và những trường thần học có ích gì? Điều đó đôi khi, không phải luôn luôn, nhưng quá nhiều lần, nó lôi kéo từ *đây*, lên đến *đây*; khi nó nên được lấy từ *đây*, xuống tới *đây* trong tấm lòng con người.

62 Các bạn biết không, Kinh Thánh cho biết, “Vì hần tướng trong lòng thể nào, thì hần quả thể ấy.”

63 Người vô đạo và chỉ trích trước đây thường nói, “Những kẻ tin Đức Chúa Trời thật ngu dốt làm sao, nói rằng đó những khả năng tinh thần trong trái tim con người, vì không có gì trong đó để suy nghĩ.”

64 Nhưng cách đây chừng bốn năm, khoa học đã tìm ra rằng trong trái tim con người có một năng lực tư duy. Đó là một buồng nhỏ, một chỗ bé nhỏ mà tại nơi đó không có đến ngay cả một tế bào; một ngăn kín nhỏ bé trong trái tim con người. Nó không có trong con thú hoặc sự sống khác. Nhưng trong tim con người đó là một nơi bé nhỏ, và họ không bao giờ có thể đi đến kết luận nó là gì, mà sau cùng họ đã nói thế này, “Nó là nơi linh hồn cư ngụ.”

65 Vậy Đức Chúa Trời phán Lời Ngài đúng, “Vì hần tướng trong lòng thể nào, thì hần quả thể ấy.” Không phải trong đầu anh ta! Nếu như Đức Chúa Trời đã muốn nói đến *cái đầu*, Ngài hẳn đã muốn nói đến, “đầu.” Ngài đã phán, “tắm lòng hần.”

66 Điều gì sẽ xảy ra nếu như Môi-se, khi ông đến gần, và Môi-se...Đức Chúa Trời phán, “Hãy cởi giày của ngươi, hỡi Môi-se, ngươi đang đứng trên đất thánh.” Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se nói, “Bây giờ đợi một chút, Chúa ôi, tôi biết Ngài muốn nói *cái mũ* của tôi. Tôi sẽ cởi mũ ra, như vậy thì kính cẩn hơn”? Ngài không hề nói *cái mũ*, Ngài phán, “giày”! Đó là điều Ngài muốn nói.

67 Ngài không hề muốn nói bắt tay và gia nhập giáo hội. Ngài phán, “Ngươi phải được sanh lại, và điều đó từ Trên.” Không phải ghi tên bạn trên sổ sách; nhưng là được tái sanh, và linh hồn bạn đã thay đổi, toàn thể con người bạn đang được làm cho mới lại.

68 Bây giờ, vì con người chưa—chưa hề có kinh nghiệm ấy, con người vẫn là một con trai của Đức Chúa Trời, trong việc sáng tạo, dựa con sa ngã của Đức Chúa Trời. Đó là lý do con người có thể lấy gỗ làm những tòa nhà lớn, người ấy có thể lấy sắt làm máy móc, anh ta có thể lấy hồng ngọc và làm đồng hồ đeo tay. Con người có thể làm gì? Con người có thể lấy một thứ gì đó từ tạo vật nguyên thủy, và làm hỏng nó từ vị trí ban đầu của nó, để làm

một cái gì lớn, mà anh ta không thể tạo ra. Duy chỉ Đức Chúa Trời có thể tạo ra, một mình Ngài mà thôi.

⁶⁹ Và chúng ta chú ý trong điều này, rằng, thế thì, Sa-tan đang chọn lấy đầu con người, nó đã lấy phần trí thức con người. Và bây giờ giáo hội đã bắt đầu hành động trong những phần trí thức của con người. “Ồ, đó là một giáo hội lớn. Chúng ta có một giáo phái lớn. Chúng ta lão luyện nhất trong nước.” Nhưng, hỡi anh em, đợi cho đến khi người đàn ông ấy hoặc người nữ, hoặc chàng trai hay cô gái đó, được cải đạo thông suốt, nó sẽ nắm giữ họ ấy bằng những khái niệm trí tuệ, và nói, “Kinh Thánh không có nghĩa *Thế này*, và Nó không có nghĩa *Thế kia*. Thời kỳ phép lạ qua rồi. Và không có chuyện như những điều khác đây. Ở đó, *Điều đó*, *Điều đó* không đúng,” các bạn nói, “và những ngày đó đã qua đi.” Bởi vì con người đang nhìn Nó về mặt trí thức.

⁷⁰ Nhưng hãy để cùng con người ấy lấy sự hiểu biết ít ỏi mà mình có trong đầu, và dâng nó cho Đức Chúa Trời, và để Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống giáng xuống vào tấm lòng của người ấy, người ấy sẽ gọi mọi Lời Đức Chúa Trời là, “Lẽ thật,” và mọi lời hứa là, “Thiên giăng.” Lúc ấy người ấy có thể đạt được cho Đức Chúa Trời.

⁷¹ Các bạn thấy, phần bé nhỏ ấy, ngăn kín trong trái tim con người, Đức Chúa Trời đã làm trong đó cho chính Ngài. Đó là phòng điều hành của Ngài. Ngài ngự ở đó để điều khiển các bạn. Đó là chỗ của Ngài. Đó là nơi mà Ngài gửi những sứ điệp của Ngài, phòng điều khiển.

⁷² Làm sao Ngài có thể làm việc với các bạn khi bản chất linh của ma quỷ ở trong đó? “Và mỗi người sinh ra trên trái đất được sanh ra trong tội lỗi, đã thành hình trong sự gian ác, đến với thế giới nói những lời dối trá.” Đúng vậy. Vì vậy, trong bản chất xác thịt, thuộc về A-đam đó, làm sao một người có thể đạt được bất cứ điều gì, chỉ bằng trí óc của mình?

⁷³ Nhưng khi người ấy trở nên một con người mới, và con người cũ đã qua đi, và Con Người mới, Đấng Christ, đặt ngai của Ngài trong tấm lòng con người, lúc ấy đời sống trông khác hẳn, rồi người ấy khởi sự trên một con đường mới. Từ những động lực ích kỷ riêng của mình, cho đến khi, những tư tưởng lớn để tự

làm chính mình thành điều gì đó to lớn, con người đã khởi sự ngay hướng về Đồi Sọ, để nhận biết Đức Chúa Trời. Lúc đó tất cả của người ấy, mục tiêu của người ấy, động cơ của người ấy, thành tựu của người ấy, và tất cả điều người ấy có, đều đặt trong vinh quang của thập tự giá, nơi Đấng Christ đã trả giá xong cho sự sống con người. Đấng Christ là Sự Sống của chúng ta.

74 Đó là lý do Chúa Jêsus đã phán, “Nếu một người không được sanh lại, người đó không thể hiểu Nước Đức Chúa Trời.” Các bạn không thể hiểu nó. Nó không ở trong các bạn để làm điều đó.

75 Thế thì tại sao Đức Chúa Trời đã làm chỗ bé nhỏ đó? Ngài đã làm nó để các bạn có thể được đầy dẫy trong đó. Các bạn phải được đầy dẫy với điều gì đó. Các bạn không thể là một con người, mà không được đổ đầy. Thì giờ đã đến tại nơi mà các bạn buộc phải đưa ra quyết định, và đó là bây giờ, bởi vì điều đó đã được hãm ép khắp mọi nơi trên trái đất.

76 Tôi đã nghe các vị mục sư truyền đạo trình bày với những biểu đồ và cố gắng để giải thích dấu hiệu con thú là gì. Nhưng, một loại biểu đồ nào đó, nó không có một biểu đồ. Kinh Thánh cho biết, “Tất cả những kẻ đã không nhận lấy Ấn của Đức Chúa Trời đều có dấu hiệu của con thú.” Chỉ có hai hạng người trên trái đất. Một hạng đã có Ấn chứng của Đức Chúa Trời, một hạng kia đã có dấu hiệu của ma quỷ. Và tất cả những kẻ đã không nhận lãnh Dấu hiệu của Đức Chúa Trời đều có dấu hiệu của ma quỷ. Đó là những gì Kinh Thánh đã cho biết.

77 Vì vậy các bạn được bắt buộc để quyết định. [Anh Branham vỗ tay một lần—Bt.] Và hãy để tôi nghiên nát nó vào trong các bạn, không phải thô bạo hoặc—hoặc dè tiện, nhưng để nói Lễ thật và cảnh báo các bạn. Con người phải làm điều gì đó về nó. Nó là của các bạn...Nó bắt buộc trên các bạn. Các bạn phải đưa ra quyết định.

78 Thế thì nếu tôi có thể cho các bạn thấy, bởi Lời Đức Chúa Trời, Ấn Đức Chúa Trời hằng sống là gì, thế thì các bạn sẽ biết. Kinh Thánh cho biết, Ê-phê-sô 4:30, từng nói, nhiều chỗ xuyên suốt Kinh Thánh, rằng Đức Thánh Linh là Ấn chứng của Đức Chúa Trời. Thế thì, không có Đức Thánh Linh, các bạn bị đánh dấu tách ra phía bên kia; cho dù có trí thức thế nào, các bạn thuộc

về bao nhiêu giáo phái lớn đi nữa, sự mộ đạo và tin kính của các bạn như thế nào đi nữa.

⁷⁹ Sa-tan vẫn giống như vậy. Sa-tan không phải là con thú lớn nào đó với một cái đuôi và những móng guốc hình cái chĩa; Nó là một linh. Và Kinh Thánh cho biết, “Nó rất xảo trá đến nỗi nó sẽ lừa dối chính người được Chọn nếu có thể được.” Nó thì sùng đạo.

⁸⁰ Chẳng phải Ca-in cũng sùng đạo như A-bên sao? Chẳng phải Ca-in đã dâng một cửa lễ cũng như A-bên đã làm hay sao? Chẳng phải Ca-in đã xây một nhà thờ cho Chúa, cũng giống như A-bên đã làm sao? Chẳng phải Ca-in quỳ xuống và thờ lạy thật giống như A-bên sao? Há chẳng phải Ca-in dâng sinh tế cũng giống như A-bên? Nhưng mà một người đến bởi quan niệm tri thức, ông đã mang đến những hoa quả ruộng đồng, và làm cho bàn thờ của mình đẹp đẽ, thuộc về tri thức.

⁸¹ Nhưng A-bên, bởi đức tin, đã chọn một chiên con, vì nó là huyết và sự sống đã bị lấy đi, và ông kéo nó đến một tảng đá và búa vào cổ họng bé nhỏ của nó cho đến khi nó chảy máu đến chết. Đức Chúa Trời phán, “Đó là A-bên công bình.” Đúng vậy. Điều đó đến với ông như thế nào? Bằng sự mặc khải, không bởi trí tuệ. Qua tấm lòng của mình ông đã biết điều đó.

⁸² Chúa Jê-sus phán, “Trên vàng đá này mà Ta sẽ lập Hội thánh Ta, và các cửa địa ngục sẽ không thắng nổi Nó.” Sự mặc khải thuộc linh, khái niệm thuộc linh! “Loài người xem bề ngoài,” Kinh Thánh nói, “Đức Chúa Trời nhìn thấy trong lòng.”

⁸³ Các bạn được đầy dẫy với điều gì đó. Có lẽ các bạn đã đầy dẫy sự nghi ngờ. Trái tim nghèo nàn của các bạn có lẽ đang đập ngay trên sự ngờ vực. Tôi hy vọng không phải. Lòng các bạn có lẽ chứa đầy phiền lo. Và có thể rằng tấm lòng các bạn đầy rắc rối.

⁸⁴ Và nó có thể nó chứa đầy tôn giáo, thần học tỏa hương tốt đẹp, về mặt tri tuệ, thuộc về những giáo hội lớn đã tồn tại trong nhiều năm, đang ngăn trở đúng như sự tự tin mà các bạn có thể có. Hỡi anh em, để tôi nói với anh em, anh em có thể mang những thuộc viên vào giáo hội đó cho đến lúc anh em già và chết,

và anh em sẽ không hề làm điều gì ngoài việc xây một cái tháp khác cho Ba-bên. Chắc chắn vậy!

⁸⁵ Anh em có thể đầy sự khờ dại, anh em có thể đầy điều vô nghĩa, anh em có thể đầy ắp bất cứ điều gì, nhưng anh em không thể cứ rỗng tuếch! Kinh Thánh nói anh em không thể.

⁸⁶ Kinh Thánh cho biết, “Khi tà linh đã ra khỏi một người, nó bèn đi vào những nơi khô ráo, tìm kiếm nơi yên nghỉ. Và rồi nó đem về bảy quỷ khác dữ hơn nó nữa, và số phận cuối cùng của người ấy sau lại xấu hơn trước tám lần.”

⁸⁷ Đó là những gì xảy đến với những buổi nhóm này, khi dân sự đi tới trong những buổi nhóm phục hưng còn con người chỉ dẫn đến quan niệm trí tuệ. Người đó bỏ đi và gia nhập giáo hội nào đó, và cứ như thế, lấy làm thỏa mãn. “Thế là được rồi. Không có gì với tất cả việc vớ vẩn khác này. Chúng ta chẳng nên có Nó làm gì.” Vị mục sư nói, “Ồ, chỉ thế thôi. Đó là cách trở lại thời kỳ khác.” Và điều trước tiên anh em biết, con quỷ đó quay lại với bảy quỷ khác, và người đó trở thành một con quỷ sùng đạo. Lúc đó anh ta thật sự đã đổ đày. Lúc đó anh ta đầy dẫy sự kiêu căng và ganh tị. Và—và anh ta—anh ta—anh ta thậm chí nổi giận với chính Đức Chúa Trời đã viết nên Kinh Thánh, anh ta nhìn xuống đó, và nói, “‘Những điều mà Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm.’ Điều đó là dành cho môn đồ.”

⁸⁸ “Các ngươi hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành,” Chúa Jêsus phán, mạng lệnh cuối cùng của Ngài đối với hội thánh. “Những dấu lạ này sẽ theo những người tin.” Xa thế nào? “Khắp thế gian.” Cho ai? “Mọi người.” Những dấu lạ này sẽ theo cùng *một số* người của họ chẳng? Kinh Thánh nói, “Sẽ theo họ,” tất cả họ, “những người mà tin. Nhưn Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ. Họ sẽ nói tiếng mới. Nếu họ sẽ bắt rắn hoặc uống những thứ chết người, điều đó sẽ không làm hại họ. Nếu họ đặt tay trên những kẻ đau, người đau sẽ bình phục.” Đó là điều Chúa Jêsus đã phán.

⁸⁹ “Những kẻ tin sẽ có những dấu lạ này,” không phải những nhà tư tưởng tiêu cực, không phải những thuộc viên trí tuệ giáo hội; nhưng là những tín đồ được tái sinh những người đến từ trí thức, đến tấm lòng, là nơi Đức Chúa Trời đặt ngai trong phòng

điều hành của Ngài, để điều khiển những mối cảm xúc của các bạn, để điều động đức tin, để kiểm soát tính cách các bạn.

⁹⁰ Đức Chúa Trời muốn đổ đầy các bạn. Tại sao Ngài muốn đổ đầy các bạn? Ngài muốn đổ đầy các bạn với điều gì? Ngài muốn làm các bạn sung mãn với chính Ngài, là Đức Thánh Linh, được đầy dẫy với Đức Thánh Linh!

⁹¹ Chúa Jê-sus phán, trong Lu-ca 24:49, rằng, “Các người sẽ nhận lãnh quyền phép, sau khi Đức Thánh Linh giáng trên các người. Sau đó các người sẽ làm chứng về Ta tại Giê-ru-sa-lem, xứ Giu-đê, và Sa-ma-ri, cho đến các miền tận cùng trái đất.” Khi nào? Khi các bạn đã nhận được bằng cấp tiến sĩ của mình chẳng? Khi các bạn đã nhận được một bằng Cử nhân Văn Chương chẳng? Không. “Nhưng khi các người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, lúc ấy các người sẽ là những nhân chứng của Ta suốt thế hệ này, những thế hệ nối tiếp, cho đến các miền tận cùng của trái đất.”

⁹² Vào Ngày lễ Ngũ Tuần, khi Đức Thánh Linh đến từ Thiên đàng như một cơn gió mạnh thổi ào ào, và đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi, những dấu kỳ và phép lạ đã được làm ở giữa họ.

⁹³ Và những kẻ trí thức nói, “Hỡi các ông và các anh em, chúng tôi có thể làm gì để được cứu rỗi?”

⁹⁴ Phi-e-rơ nói, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, và phải chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jê-sus Christ để được tha tội mình, rồi các người sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các người, và con cái các người, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

⁹⁵ Đó là những gì Đức Chúa Trời muốn các bạn được đầy dẫy. Ngài muốn các bạn được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và lúc ấy các bạn sẽ được hiệp một. Với điều gì, một giáo hội chẳng? Không, thưa quý vị. Quý vị sẽ được hiệp một. Với điều gì, một tín điều chẳng? Không, thưa quý vị. Các bạn sẽ được hiệp một với Đức Chúa Trời. Và các bạn với Ngài sẽ là một, như Ngài với Cha là một. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ sống trong các bạn. Và những công việc giống như vậy mà Đức Thánh Linh đã thực hiện khi Ngài ở đây trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, sẽ được thực hiện

trong các bạn, vì Ngài đã phán Ngài sẽ làm điều đó. Thế thì chúng ta là một.

⁹⁶ Chúa Jêsus đã cầu nguyện cho điều đó, trong lời cầu nguyện tối nay, Đấng Chủ Tể trên Trời của chúng ta đã cầu nguyện với Cha, rằng chúng ta sẽ là “một” như Ngài và Đức Chúa Trời là một. Và Họ đã gần gũi như thế nào? Đức Chúa Trời đã là Sự Sống và Thần Linh trong Ngài! Và nếu chúng ta là một với Ngài, chúng ta sẽ là, Sự Sống và Thánh Linh của Ngài sẽ ở trong chúng ta. Thế thì, quan niệm học thức trần tục, xác thịt, và những ín điều và giáo điều, sẽ lu mờ; và một kinh nghiệm nguyên thủy mới, được tái sanh, sinh ra lần nữa, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh sẽ xây đến trong tấm lòng con người. Lúc ấy anh chị em sẽ là một, rồi anh em sẽ thật sự là anh em, chị em sẽ thật sự là chị em. Những mục tiêu của anh chị em và những động cơ thúc đẩy của anh chị em, và tất cả mà anh chị em có, và tất cả điều anh chị từng muốn làm, hoặc cố gắng trở nên, sẽ là vì Nước Đức Chúa Trời; cho dù các bạn đại diện cho giáo hội gì, các bạn đi đâu, hoặc các bạn làm gì đi nữa.

⁹⁷ Có rất nhiều người ngày nay nói, rằng, “Đức Thánh Linh không có thật ngày nay.”

⁹⁸ Trong khi hàng vạn ngàn người của họ, và hàng triệu người, đang nói Điều đó không phải như vậy, có nhiều người đang hưởng ơn phước của Điều đó. Phần đông là người nghèo, những người đã bị thế gian làm ngã lòng và chối bỏ, những người đã được đuổi ra khỏi những các giáo hội vì họ đã tin Chúa là Đức Chúa Trời, nhưng họ đã được đầy dẫy Thánh Linh Ngài. Họ cùng một mục đích. Họ cùng một tấm lòng. Những người đó là ai? Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, Chứng nhân Giê-hô-va, Chính thống, Do Thái, tất cả cùng nhau, họ trở nên một. Không phải *một*, với một tín điều; không phải *một*, với một giáo phái; đó là việc làm của ma quỷ, qua những quan niệm tri thức.

⁹⁹ Nhưng, công việc của Đức Thánh Linh, Nước Đức Chúa Trời trong anh em! Đức Chúa Trời ngự trên ngài lòng anh em, trong phòng điều hành của Ngài, đang kiểm soát những cảm xúc anh em, đang điều khiển những năng lực của anh em, đang kiểm soát những quan niệm anh em, và đang làm cho anh em hiệp một với

Ngài, trong sự thông công và trong tình yêu thương. Và Đức Chúa Trời làm cho anh em đầy đầy tình yêu thương. Ngài đổ đầy anh em với năng lực. Ngài đổ đầy anh em bằng Thánh Linh. Ngài làm cho anh em đầy đầy với bản tánh Thiêng Liêng của Chính Ngài, và Ngài thay đổi bản tánh xác thịt anh em thành bản tánh của Ngài. Thế thì, trong điều này, anh em trở nên một con người mới trong Đấng Christ.

¹⁰⁰ Thế thì, tình yêu thương. Anh em đi ra, tưởng chừng như những chú chim hót khác nhau. Ồ, thật khác hẳn khi Đấng Christ đến! Thật anh em có thể nhìn lại và ngẫm nghĩ, “Làm sao mà tôi đã có lúc cách xa Điều đó? Làm sao mà tôi đã có lúc chối bỏ Điều đó?” Mọi sự thì khác hẳn. Anh em không có những kẻ thù; trông tất cả họ đều êm dịu. Anh em có thể tha thứ mọi sự đã từng được làm. Nổi cay đắng nhất về kẻ thù, anh em có thể cầu nguyện cho người đó trên đường phố, đưa tay ôm choàng anh ta và nâng anh ta lên; cho dù tín điều gì, người đó thuộc về giáo phái gì đi nữa không thành vấn đề, người đó là tạo vật mà Đấng Christ đã chết thay cho. Đó là những gì Đức Chúa Trời muốn anh em tràn đầy. Đó là sự đầy đầy. Đó là Vương Quốc. Đó là những gì chúng ta hiệp một ở trong.

¹⁰¹ Thế thì, chúng ta là một, không với—không với một giáo phái nữa, không phải một hệ phái sùng bái hoặc—hoặc tín điều nào đó. Chúng ta là một, để đầy mạnh hơn Nước Đức Chúa Trời. Rồi chúng ta nắm giữ Bản Thiết Kế của Ngài, và, mỗi lần Kinh Thánh phước hạnh cho biết điều gì, Đức Thánh Linh trong anh em kêu lên, “Nó là vậy! Đó là Lời Ta!”

¹⁰² Anh em đừng nói, “Tiến sĩ Jones đã nói vậy không? Còn điều này là gì? Hoặc, Tiến sĩ A gì đó đã nói à?” Không có gì quan trọng những gì tiến sĩ đã nói vậy.

¹⁰³ Chúa Jêsus đã phán Nó là Lẽ thật. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Đó là khi chúng ta là một.

¹⁰⁴ Tất cả anh em, Giám Lý, Bất-tút, Trưởng Lão, tất cả những người mà...Bất kể anh em là ai, chúng ta là một. Đừng để ma quỷ sử dụng mắt anh em. Hãy để Đức Chúa Trời sử dụng tấm lòng anh em. Nếu anh em nhìn và thử tìm hiểu Nó là gì, Nó làm gì, “Làm sao Nó đến theo cách đó?” Anh em đừng đặt câu hỏi

Đó khi nhận lãnh Đức Thánh Linh. Nếu anh em vẫn đang đặt nghi vấn về Lời của Đức Chúa Trời, điều đó cho thấy rằng Đức Chúa Trời không ở trong lòng anh em. Đức Thánh Linh không thắc mắc một điều gì Đức Chúa Trời phán. Điều đó nói, “A-men và a-men! Điều đó là vậy, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy!” [Băng trống—Bt.]

¹⁰⁵ Áp-ra-ham đã gọi những điều mà không có, dường như chúng đã có, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Đức Chúa Trời đã phán bảo ông, lúc bảy mươi lăm tuổi, và Sa-ra thì sáu mươi lăm, họ sẽ có một đứa con. Ồ, thật là lỗ bịch, để nghĩ vậy. Nhưng, Đức Chúa Trời đã phán vậy, và Áp-ra-ham là con của Đức Chúa Trời. Và ông ta đã bước đi hai mươi lăm năm, gọi mọi điều...

Mỗi ngày, “Sa-ra,” ông có thể nói, “mình thấy thế nào, em yêu dấu?”

¹⁰⁶ “Em chẳng cảm thấy khác trước đây chút nào.” Bà đã qua tuổi mãn kinh được bốn mươi năm. Đã không hề có con, khi bà sống với ông, khi bà mười bảy tuổi. Nhưng ông đã tin cậy Đức Chúa Trời, và đã coi mọi thứ trái với điều đó dường như nó không có, và ông đã coi Lời Đức Chúa Trời là Lẽ thật.

Tháng thứ nhất trôi qua. “Mình cảm thấy thế nào, Sa-ra?”

“Không có gì khác.”

“Ồ,” ông nói, “ngợi khen Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ có con dù thế nào đi nữa!”

Một năm trôi qua. “Mình cảm thấy thế nào?”

“Không có gì khác.”

“Nhưng chúng ta sẽ có con, dù thế nào đi nữa!”

¹⁰⁷ Và Kinh Thánh nói, “Thay vì nên trở nên yếu đuối hơn, ông đã trở nên mạnh mẽ hơn mọi lúc.” Điều đó còn hơn một phép lạ. Đức Chúa Trời đã phán vậy, nó phải xảy đến.

¹⁰⁸ Hai mươi lăm năm, và bây giờ bà đã chín mươi, và ông thì một trăm. Ngày nọ một Thiên sứ giáng xuống, đã quay lưng Ngài lại với trại, và Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ đến thăm viếng ngươi,” và Ngài phán bảo với Áp-ra-ham những gì sắp xảy đến.

109 Và bé Y-sác đã được sinh ra. Vì sao? “Bởi vì Áp-ra-ham chẳng có lương lự về lời hứa Đức Chúa Trời, qua sự không tin, nhưng càng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.” Tại sao? Điều đó không phải trong trí óc của ông; nó đã ở trong tấm lòng ông.

110 Ngai Đức Chúa Trời ở trong tấm lòng con người. Tại đó chúng ta trở nên một, một trong mục đích, một trong sự thành tựu. Nếu một anh em Giám Lý giành được một trăm linh hồn cho Chúa, “A-men và a-men!” Nếu người Trưởng Lão, bất cứ người đó có thể là gì, giành được một linh hồn cho Đấng Christ, “A-men và a-men!” Nếu Tommy Osborn giành được một triệu linh hồn năm nay, và Oral Roberts giành một triệu linh hồn, và Billy Graham một triệu linh hồn, và mỗi giáo phái khác một triệu linh hồn, tôi có thể đứng và ngợi khen Đức Chúa Trời hằng sống. Bởi vì, đó là điều chúng ta đang giành được, Nước Đức Chúa Trời, đó mục tiêu của chúng ta để làm, để đưa những linh hồn đến với Ngài. Họ là những Cơ-đốc nhân được tái sanh. Đó là khi chúng ta là một. Chúng ta đã hiệp một cùng nhau. Chúng ta là anh em.

111 Và không lâu, anh em nói, “Ồ, họ không phải là tín đồ Giám Lý. Họ không phải là tín đồ Bát-tít. Họ không phải là *thế này, thế nọ*, hoặc *thế kia*.” Thế thì toàn bộ động cơ của—của anh em là sai, và mục tiêu của anh em, và tất cả thành quả của anh em là sai; khi anh em đang cố gắng làm một cái gì với sức riêng mình, để làm cho nó trông ra có vẻ to lớn, khi mà anh em thì nhỏ bé. Hãy nhớ.

112 Có bao giờ anh em để ý lúa mì đang mọc không? Nếu thấy cây lúa mì đứng thẳng lên và cứ lắt lay chính nó như *thế*, nên nhớ, nó không có hạt trên nó. Nó rỗng xốp. Một cây có hạt dày đặc luôn luôn trĩu xuống. Và một người đầy dẫy, được đổ đầy với sự nhờn từ của Đức Chúa Trời và sự thương xót của Ngài, người ấy cúi đầu trong sự khiêm nhường. “Kẻ nào tự hạ mình xuống, Đức Chúa Trời sẽ nâng lên. Kẻ nào tự nâng mình lên, sẽ bị hạ xuống.”

113 Hỡi các bạn, đã đến lúc những người nam và người nữ thức tỉnh với sự việc, rằng chúng ta cần hiệp làm một. Chúa Jê-sus đã cầu nguyện để chúng ta có thể là một, đúng như Đức Chúa Trời

và Ngài đã là một. Và Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài. Và chúng ta là một với Đấng Christ nếu chúng ta để Đấng Christ ngự vào. Nhưng cách duy nhất chúng ta có thể làm, là để cho Ngài thiết lập phòng điều khiển trong lòng chúng ta, lúc ấy chúng ta trở nên một.

114 Chúng ta đang hướng về Lễ Giáng sinh. Chúng ta đang đối diện với thì giờ. Chúng ta đang đối diện với những điều kinh khủng. Tất cả điều này mà chúng ta đang đối mặt này, chúng đến hoặc đi, có gì khác biệt, chừng nào Đấng Christ còn ở trong phòng điều khiển, đang điều khiển chúng ta, đang điều khiển chúng ta và ban cho chúng ta đức tin để tin những điều mà chúng ta không thể thấy được? Đức Chúa Trời đã phán chúng ta...

115 “Đức tin là sự biết chắc của những điều trông mong, và bằng cơ của những điều không nhìn thấy.” Các bạn tin điều đó, vì Đức Chúa Trời ở trong tấm lòng các bạn, và đang phán với các bạn rằng Lời Ngài là đúng. Và Thánh Linh (sẽ) của Đức Chúa Trời sẽ không từ chối bất cứ điều gì thuộc về Lời Đức Chúa Trời. Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ nhận biết Chính Ngài. Ô, tôi thật sung sướng, để biết rằng có một Đức Chúa Trời, rằng Ngài là chân thật.

116 Trước đây một thời gian đã có một...trên Indiana ở đây, có hai thanh niên lớn lên từ một nông trại. Và họ thật đúng là nghèo hết sức, những chàng trai nông trại. Và họ đã cùng nhau lớn lên. Và, ngày nọ, một người kết hôn. Một vài ngày sau, người kia cũng kết hôn.

117 Và một người đã đi vào thành phố, để sinh sống. Và anh ta bắt đầu chơi chứng khoán, đã rời xa những sự Dạy dỗ thời thơ ấu, đã đi vào điều lầm lạc. Và anh đã chơi với họ, và anh ta càng ngày càng giàu, cho đến khi cuối cùng anh trở thành một người triệu triệu phú. Và anh đã chuyển đến Chicago, và ở tại một trong những phố lớn và xây cho mình một cung điện. Anh và vợ chạy đến những hộp đêm, và họ uống rượu cốc-tai, và họ tiêu xài, suốt đêm. Họ đã có những quản gia và mọi thứ, trang trí bất cứ thứ gì họ muốn. Và họ cho mình là thật sự đang sống.

118 Nhưng một người sống như thế thì không có sự bình an. Không có bình an cho một trái tim bệnh hoạn. Với một tấm lòng đầy tội lỗi, sự bình an không thể ở đó. Nếu một người muốn uống

rượu, và anh ta gọi thế là “đời sống,” anh ta nghĩ là mình đang có một giờ phút huy hoàng, điều đó cho thấy sự trống rỗng của anh ta. Lấy ví dụ một người, làm được một triệu đô-la, anh ta muốn gấp đôi. Lấy ví dụ một người đi dự tiệc và uống một ly, tối nay, anh ta muốn một ly nữa. Lấy ví dụ một người, sống không trung thực với vợ, một lần, anh ta sẽ sống như vậy một lần nữa; và ngược lại. Đấy, nó là điều gì đó, và anh ta không hề được thỏa mãn. Có thể có một triệu đô-la trong tay mình, hoặc mười triệu đô-la trong tay mình; anh ta nằm xuống vào ban đêm, với một sự bối rối do say rượu; anh ta thức giấc, sáng hôm sau, bị ám ảnh, những ác mộng, đầu óc rối bời. Các bạn gọi như thế là bình an ư? Điều đó không có sự bình an.

¹¹⁹ Nhưng một người có thể thậm chí không có một cái gối để gối đầu, người đó thậm chí có thể không có cho mình một đôi giày thơm tất, hoặc có thể có một bữa ăn tử tế trong nhà mình; nhưng nếu Đức Chúa Trời cai trị trong tâm hồn anh, anh đi ngủ vui vẻ và thức giấc sáng khoái. Đó là một sự bình an lâu dài. Nó là điều gì đó mà Đức Chúa Trời làm.

¹²⁰ Anh chàng này đã quên sự Dạy dỗ ấy. Anh ta đã bắt đầu chơi đánh bài. Đã đến Lễ Giáng sinh. Anh nghĩ đến bạn thân của mình, vậy là anh ta viết cho bạn một bức thư. Một trong những người đó là Jim, người giàu có, và John là người nghèo. Và anh ta viết một bức thư, và anh nói rằng, “John, tôi mong bạn sẽ lên thăm tôi, qua những ngày lễ. Tôi muốn gặp bạn, nói chuyện với bạn lần nữa. Tôi đã không gặp bạn trong nhiều năm.”

¹²¹ Và thư hồi âm cho anh ta, nói rằng, “Tôi muốn đến, Jim à, nhưng tôi không thể đến. Tôi không có tiền, để đến.”

¹²² Một chi phiếu gửi đến kèm thư, trong vài ngày, nói rằng, “Hãy đến! Tôi muốn bạn đến, dù thế nào đi nữa.” Vậy John đã sẵn sàng, thanh niên miền quê, mặc vào một bộ đồ công nhân lành lặn sạch sẽ, và—và đội chiếc mũ kady của mình, và—và chiếc áo khoác ngắn bạc màu, và lên tàu hỏa.

¹²³ Và khi anh đến nơi đó, có một người tài xế đứng đón anh, với một chiếc xe limousine lớn. Anh không biết làm thế nào. Anh ngồi vào xe limousine này, tay cầm mũ, nhìn quanh. Xe lái tới một dinh thự lớn, tại Chicago.

124 Bước ra và đi lên đến cửa, và rung chuông. Và một người quản gia đi ra, nói, “Danh thiếp của ông, xin vui lòng, thưa ông.” Anh không biết ông ấy đang nói gì. Anh trao cho ông ta cái mũ của anh. Anh đã...Anh đã không biết gì về danh thiếp. Anh đã không có nhiều thứ của thế giới này. Ông ấy nói, “Tôi cần tấm thẻ của ông.”

125 Anh nói, “Tôi không hiểu ông đang nói về cái gì, thưa ông.” Nói, “Jim đã mời tôi đến. Tôi chỉ biết thế thôi.”

126 Vậy là ông ấy đi vào và nói với người bạn của anh, là người chưa ra khỏi giường. Ông ấy nói, “Có một người trông buồn cười đang đứng tại cửa.” Nói, “Anh ta ăn mặc...Tôi chưa hề thấy một người ăn mặc như anh ta. Và anh ta nói Jim đã mời anh ta đến.”

Anh ta nói, “Nói anh ấy, ‘Vào đi.’”

127 Anh ta đã choàng vội chiếc khăn tắm, đi xuống tiền sảnh và gặp người bạn ở quê cũ của mình, và bắt tay anh ấy. Nói, “John, anh không biết là gặp anh tôi mừng thế nào!”

128 Và anh chàng quê mùa đang đứng, nhìn quanh phòng, nói, “Jim, anh chắc sống sung túc.”

129 Anh ta nói, “Tôi muốn anh xem quanh một vòng.” Anh ta đưa bạn lên cầu thang, và ra cổng vòm mặt trời, mở cửa sổ lên.

Nói, “Martha ở đâu?”

“Ồ,” nói, “cô ấy chưa về. Cô ấy đi ra ngoài, đêm qua.”

Nói, “Ừ, anh chị đang sống thế nào?”

130 Nói, “Ồ, không tốt lắm. John, anh và Katie sống hợp nhau không?”

Nói, “Thật sự tốt.”

Nói, “Ồ, cô ấy ở nhà chứ?”

131 Nói, “Vâng, chúng tôi đã được bảy đứa con.” Nói, “Anh chị đã có cháu nào không?”

132 “Không, Martha không muốn có đứa nào.” Nói, “Cô ấy nghĩ chúng tôi không có con thì tốt hơn; nó gây trở ngại với cuộc sống xã hội. Anh biết đấy,” cuốn những bức màn lại, anh ta nói, “nhìn xem đây.” Nói, “Anh thấy ngân hàng ngay bên kia đó chứ?”

Anh ấy nói, “Vâng.”

133 Nói, “Tôi là chủ tịch ngân hàng ấy.” Nói, “Anh thấy công ty hỏa xa đó chứ?”

“Vâng.”

Nói, “Tôi đã có được một triệu đô-la giá trị các cổ phần trong đó.”

134 Và anh nhìn xuống đó, và anh ta thấy những khu vườn lớn, và tất cả mọi thứ, nó trông thật đẹp mắt. Và anh bạn John đã đứng đó với chiếc mũ rơm trong tay, đang nhìn quanh. Anh nói, “Đẹp thật, Jim à. Tôi chắc chắn biết ơn khi thấy anh có được nó.” Nói, “Tôi và Katie thì không có được nhiều.” Nói, “Chúng tôi vẫn sống trong căn nhà ván gỗ nhỏ cũ kỹ dưới đó.” Và nói, “Chúng tôi không nhiều lắm, nhưng chúng tôi hạnh phúc vô cùng.”

135 Đúng lúc ấy một ban hát lễ, tiếng hát của họ bắt đầu vang đến.

Đêm yên lặng, đêm thánh này,
 Vắng vẻ thay, và sáng láng thay
 Chung quanh chốn người mẹ đồng trinh đang
 ngắm Con mình,
 Con Trai Thánh rất tươi vui và an bình.

136 Jim quay lại và nhìn John; John ngược nhìn Jim. Nói, “John, tôi muốn hỏi anh một điều.” Nói, “Anh có nhớ khi chúng ta còn thiếu niên không? Và chúng ta thường đi đến ngôi nhà thờ nhỏ bé, màu đỏ quen thuộc ở bên đường dưới đó, và chúng ta đã nghe họ các ban hợp ca đồng quê hát những bản thánh ca?”

Nói, “Vâng.”

Nói, “Anh vẫn còn đi xuống đó à?”

137 Nói, “Vâng, tôi vẫn thuộc về nơi ấy.” Nói, “Bây giờ tôi là chấp sự dưới đó.” Nói, “Còn anh thế nào, hả Jim?” Nói, “Anh đã nói về anh sở hữu bao nhiêu ở dưới đây.” Nói, “Anh sở hữu bao nhiêu trên con đường *Này*?”

138 “John, tôi lấy làm tiếc,” nói, “tôi không sở hữu điều gì trên con đường *Đó*.” Nói, “Hãy nhớ, ngay trước Lễ Giáng sinh một năm, chúng ta đã không có đôi giày nào chứ?” Và nói, “Chúng ta

đã quan tâm hơn trong việc kiếm vài phong pháo cho Lễ Giáng sinh.” Và nói, “Chúng ta đã đi ra và đặt bẫy bắt vài con thỏ để đổi lấy vài phong pháo cho lễ Giáng sinh.” Nói, “Anh có nhớ sáng hôm ấy con thỏ rừng già to đã ở trong hộp bẫy của anh không?”

John nói, “Vâng, tôi còn nhớ.”

139 “Anh đã đổi để mua phong pháo. Và anh đã đi và mua vài phong, chia nó với tôi.”

Anh nói, “Vâng.”

140 Nói, “John, tôi sẽ chia bất cứ thứ gì tôi đã có, với anh. Nhưng một điều tôi ước mong anh có thể chia cho tôi.” Nói, “Tôi sẽ tặng tất cả các thứ tôi có, nếu như tôi có thể đi bộ con đường nhỏ xưa đầy bụi, chân đất, lên đến nhà thờ cũ nhỏ bé ấy lần nữa, và cảm biết sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống, khi ban đồng ca ấy đang hát, thầy giảng miền quê điển hình thuở xưa đang giảng.” Và nói, “Tôi sẽ cho bất cứ thứ gì. Tôi sẽ cho tất cả thứ tôi làm chủ, từng cổ phần trong đường sắt, và tất cả phần hùn ngân hàng, và ngôi nhà này, và tất cả, nếu tôi có thể quay lại một lần nữa và hưởng sự bình an phước hạnh mà tôi đã có khi tôi đi lên con đường xưa ấy.”

141 Bạn John đã, choàng tay ôm anh ta. Anh nói, “Đã có ba nhà thông thái, những người giàu có đã đến và đặt tất cả điều đó một lần tại chân Chúa Jê-sus, một Hải Nhi,” và nói, “họ đã nhận lãnh ơn tha thứ về tội lỗi của họ.” Anh ấy nói, “Tôi sẽ, mặc dầu tôi đã... Tôi nghĩ rằng anh thật là tuyệt vời, Jim à, trong những gì anh đã được phước để làm, tất cả những điều này. Nhưng tôi thì có vợ tôi và bảy đứa con, đang sống dưới đó, ngủ trên những tấm vải bọc đệm rơm, và có sự bình an trong tâm hồn, hơn là có tất cả sự giàu sang của anh, Jim à, mà anh có thể có.”

142 Và đúng thế, hỡi các bạn. Sự giàu có không phải được đo đếm bằng đô-la. Sự giàu có không phải được đo bằng những danh hiệu lớn và sự ưa chuộng của quần chúng. Sự giàu có là khi Nước Đức Chúa Trời đã đi vào tấm lòng con người, thay đổi những cảm xúc của người ấy và làm cho người ấy trở nên người mới trong Chúa Cứu Thế Jê-sus, và ban cho người ấy Sự sống Đời đời. Đó là người giàu nhất trên trái đất.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁴³ Và trong lúc chúng ta cúi đầu. Các bạn có nghèo không, tối nay, trong thế giới sung túc này? Các bạn thậm chí không biết làm thế nào sẽ thanh toán hóa đơn than hoặc hóa đơn dầu, hoặc bất cứ gì khác nữa phải không? Có lẽ các bạn là như thế; tôi hy vọng các bạn không phải vậy. Nhưng nếu là vậy, rằng các bạn hiện là cách đó, các bạn có thể rời khỏi tòa nhà này, đêm nay, như người nghèo hạnh phúc nhất trên trái đất. Các bạn có thể sống ở đây với...rời khỏi đây, tối nay, với sự giàu có mà không có tiền bạc nào có thể mua được. Các bạn có thể kết hiệp lòng mình với Chúa Cứu Thế Jêsus, và Ngài có thể đến trong linh hồn các bạn và quản trị phòng điều hành. Và cho dù điều gì đến hoặc đi, các bạn sẽ hạnh phúc với những ngày còn lại của mình. Sẽ...

¹⁴⁴ Đó là quà tặng lớn nhất đã từng được ban cho. Ồ, dĩ nhiên, các bạn trao tặng bằng hữu của mình những món quà Giáng sinh. Điều đó tốt. Đó là một vật kỷ niệm. Nhưng, hồi anh em, có một Món Quà đã tặng cho anh em, tối nay, mà không có tiền bạc nào đã từng có thể mua được. Đó là một món quà cho cách nhưng không đến từ Đức Chúa Trời: Con yêu dấu duy nhất của Ngài, là Chúa Jêsus Christ. Các bạn có muốn tiếp nhận Ngài làm Đấng Dẫn Đường của cá nhân mình, Đấng Cứu Thế của cá nhân mình, như Đức Chúa Trời của mình, như của—như Đấng Cứu Chuộc của mình, như Vua của các bạn không? Ngài chữa lành linh hồn và thân thể. Ngài chiếm phòng điều khiển. Nếu các bạn còn lo sợ và nghi ngờ, cứ thử để nó tan biến đi bây giờ. Hãy để Ngài là Vua. Hãy để Ngài ngự vào và cai quản. Hãy để Ngài là Chúa. *Chúa* là “Người Cai Trị.” *Quyền Làm Chúa* là “quyền cai trị.”

¹⁴⁵ Các bạn nói, “Ồ, tôi—tôi tin. Tôi đã mở lòng mình ra với Ngài, cách đây nhiều năm.”

¹⁴⁶ Nhưng có bao giờ Ngài trở nên Chúa của các bạn, điều hành hoàn toàn, điều khiển những mối cảm xúc, đức tin của các bạn và tất cả không? Khi các bạn đọc Kinh Thánh, mỗi lời Kinh Thánh đó là Lẽ thật. Khi sự bình an...Và những sự xáo động đến, các bạn có được sự bình an trong lòng mình. Biết rằng nếu bom nguyên tử sẽ làm tan tành trái đất này thành những mảnh vụn, tối nay, các bạn sẽ được nhóm nhau lại với Chúa Cứu Thế Jêsus, trong

sự Vinh hiển, trước khi những tro tàn kịp lắng xuống trái đất. Các bạn có sự an ủi ấy không? Nếu các bạn không có, và muốn có nó, các bạn chỉ cần nhanh chóng yên lặng giơ tay lên, và, bởi việc làm vậy, hãy nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Bây giờ con muốn được hiệp một với Ngài, như một con dân của Ngài trong Nước Đức Chúa Trời, trong những động cơ của con, mục tiêu của con. Ngài biết tất cả về con. Xin nhận lấy con, Chúa ôi, đúng như con có, và để con thuộc về Ngài?” Chúa ban phước cho con, con trai. Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Và Chúa ban phước cho anh, và anh. Và anh, thưa anh. Anh, anh, anh ở đó. Và bà, quý bà. Chúa ban phước cho bà. Đúng vậy.

¹⁴⁷ Tôi biết kiểu điển hình thời xưa, của giáo hội Giám Lý, và vân vân, tin vào việc đến tại bàn thờ, và vân vân. Điều đó được lắm. Thưa anh em, anh em không thể đưa tay mình với Đức Chúa Trời, anh em ngay cả không thể làm một chuyển động hướng lên Đó, trừ khi Đức Chúa Trời chạm đến anh em. Chúa Jêsus phán, “Chẳng có ai được đến cùng Ta nếu Cha không kéo người đến trước tiên.”

¹⁴⁸ Các bạn há không muốn tôn vinh và kính trọng điều đã làm cho các bạn đưa tay lên sao? Hãy nói, “Vâng, lạy Chúa, con có ý định đó từ trong lòng con. Và mọi tội lỗi mà con có, bây giờ con đặt trên bàn thờ của Ngài. Con dâng chính mình cho Ngài, ngay bây giờ, Chúa ôi, để từ giờ này, trở đi, con sẽ sống cho Ngài. Và mọi thói quen và mọi tội lỗi con, và tất cả, con từ bỏ tất cả ngay tại đây, xin làm trống không lòng con. Ngài là Người Chủ của lòng con. Ngài là Chúa của lòng con. Xin lấy chỗ chính đáng của Ngài trong đời sống con, Chúa ơi, và điều khiển con.”

Hãy có ý muốn ấy giờ này, trong khi chúng ta cầu nguyện.

¹⁴⁹ Lạy Chúa, con đã học biết, trong Lời Ngài, có chép, rằng, “Chẳng ai có thể đến cùng Ta nếu Cha không kéo người đến, trước tiên. Và tất cả những người mà Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta.” Con người có thể sống mười năm, hai mươi, năm mươi, hay bảy mươi lăm năm, hoặc nhiều hơn nữa, mà chưa hề đến. Nhưng sẽ đến một lúc là khi Ánh Sáng sẽ chớp nhoáng ngang qua lối đi của người đó, và đó là cơ hội. Thật chúng con biết ơn rằng vẫn có—vẫn có một Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương con

người! Và tối nay Ngài đã bày tỏ sự thương xót Ngài cho chúng con, bằng cách đang để cho nhiều bàn tay giơ lên, để tiếp nhận Chúa Jêsus như thế này, Món Quà Giáng sinh cao quý của Đức Chúa Trời, nguyên thủy. Và Món Quà Giáng Sinh chân thật, duy nhất, có thật mà Đức Chúa Trời đã ban đến, là Con độc sanh của Ngài, cho trái đất. Xin tiếp nhận họ, Chúa ôi.

¹⁵⁰ Sẽ đến một ngày khi họ sẽ ôm chặt chiếc gối hấp hối; hoặc rên rỉ trên đường, dưới một chiếc ô-tô; hoặc có lẽ tiếng ồng ộc trong cuống họng, vì đang chết đuối trong nước. Con không biết nơi đến của họ sẽ thế nào. Nhưng, Chúa ôi, con biết điều này, rằng Chúa Jêsus đã phán những Lời này, “Kẻ nào tin nơi Ta, mặc dầu người đã chết, tuy nhiên người sẽ sống, và bất cứ ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết.” Con tin đó là Lời Ngài, lạy Chúa. Dầu con sống hay chết, Điều đó vẫn là Lời Ngài, vì Ngài đã phán Nó. Và tất cả trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ngài sẽ không bao giờ qua đi.

¹⁵¹ Ngài đã phán, “Kẻ đã đến cùng Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu. Ta sẽ ban cho người ấy Sự sống đời đời, và sẽ khiến người sống lại trong ngày sau rốt.” Dầu anh ta đã chìm trong biển cả, dầu người ấy đã cháy thiêu trong lửa, dầu bụi tro anh ta được gió thổi đi khắp bốn phương của trái đất, “Chúa là Đức Chúa Trời sẽ xuống từ trời với Tiếng nói của Thiên sứ trưởng, và tiếng kèn của Đức Chúa Trời, và người chết trong Đấng Christ sẽ sống dậy trước hết. Chúng con sẽ được cất lên cùng nhau với họ, để gặp Chúa trên không trung, và ở với Ngài mãi mãi.” Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, chúng con tin rằng điều đó sẽ xảy đến.

¹⁵² Và với những kẻ nghèo khó, bị hất hủi của trái đất này, mà đến đây đêm nay và đã cúi đầu hướng về bụi đất là nơi Ngài đã lấy họ lên từ đó, và nơi họ sẽ trở lại, nếu Chúa chậm đến. Họ đã đưa tay lên, bàn tay họ với Ngài, và đã nói, “Lạy Chúa, con sai rồi. Xin tiếp nhận con.” Ôi, làm sao Ngài gạt bỏ một người? Ngài đã không thể, Ngài không thể làm điều đó, Chúa ôi. Nếu họ có ý muốn điều đó, từ sâu thẳm trong lòng họ, Ngài không thể làm điều đó, mà vẫn là Đức Chúa Trời, bởi vì họ đến một cách chân thành. Họ là một món quà yêu thương mà Cha đang ban cho Ngài.

153 Giờ này, như tôi tớ của Ngài, con giao phó họ cho Ngài; và phó thác linh hồn họ, và thân thể họ, và tâm linh của họ, lên cho Ngài. Xin nắm giữ họ trong sự nắm giữ phước hạnh của Ngài, Chúa ôi. Xin lấy tất cả điều ác ra khỏi họ. Xin lấy đi tội lỗi, lấy đi những thói quen xấu. Xin cho nó không bao giờ quấy rầy họ từ đêm nay trở đi. Xin cho họ đi từ đây, là những người tự do, với Đức Chúa Trời trong tấm lòng của họ, trong phòng điều khiển. Và khi kẻ nghịch thù sẽ cám dỗ họ, xin để họ nhớ Đức Chúa Trời ở trong phòng điều hành, và Ngài là Đấng Mà khiến họ quay đầu khỏi kẻ thù nghịch.

154 Và chúng con sẽ thành lập Nước Ngài, Chúa ôi. “Và Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như ở trên Trời. Và xin chớ dẫn chúng con vào sự cám dỗ, Chúa ôi, song cứu chúng con khỏi điều ác. Vì Nước, quyền, và sự vinh hiển, thuộc về Ngài đời đời vô cùng.” A-men.

155 Đã được chép vậy, vậy xin để cho điều ấy được nên. Mọi người đã đưa tay lên và tin Chúa Jêsus Christ, nhận Ngài làm Cứu Chúa của mình, nhận lấy Ngài, từ tấm lòng của mình, bởi đức tin. Không phải điều gì mắt các bạn bảo các bạn, điều gì trí óc các bạn suy nghĩ, các bạn, “Tôi không thể dẹp bỏ nó. Tôi không thể làm điều đó. Tôi không thể dừng làm *điều này*,” đó là trí óc. Nhưng Điều gì đó xuống trong lòng các bạn, phán rằng, “Và người là tài sản của Ta.” Hãy nhớ, lắng nghe những gì Tiếng nói trong lòng các bạn nói, bởi vì đó là Đức Chúa Trời đang phán với các bạn. Tất cả những điều khác sẽ hoàn toàn phai mờ như—như bóng đêm phải tan biến.

156 Cảnh nào đậm nét nhất, ban đêm hay ban ngày? Hãy xem mặt trời mọc lên, và thấy có gì xảy đến với ban đêm; nó hoàn toàn tan biến và có thể là không còn nữa.

157 Và khi—khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trong tấm lòng một người, tất cả những tri thức của người ấy thật sự tan biến, và sự tối tăm và nghi ngờ hoàn toàn đi khỏi. Và các bạn không thể tìm thấy nó nữa, bởi vì không có chỗ cho nó. Ánh Sáng đã tràn ngập linh hồn người đó. Người ấy bước đi trong Sự Sáng. Người ấy ở trong Sự Sáng. Người ấy là con cái Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời yêu thương người.

Bây giờ tôi thích hát một bản thánh ca, tất cả chúng ta, cùng hát.

Tôi là con của Vua!
 Một người con của Vua!
 Với Chúa Jêsus Đấng Cứu Rỗi tôi,
 Tôi là con của Vua!

¹⁵⁸ Bao nhiêu người cảm thấy cách đó bây giờ, các bạn giơ tay lên, “Tôi là con của Vua”? Các bạn đã đưa tay, lúc này, hãy giơ tay lên. Tin điều đó. Ở lại với nó. Đức Chúa Trời biết tấm lòng các bạn.

¹⁵⁹ Xin mời đến, mục sư, chúng ta hãy...Tôi không thể hướng dẫn các bài hát, nhưng chúng ta hãy hát bài ấy. Anh giúp tôi, được chứ? Tất cả các bạn, cùng nhau hát bây giờ, được rồi, khi chúng ta hát bài này. Được rồi. Tôi tin người chị chúng ta đang tiếp tục, với một—một...cho chúng ta hợp âm bản nhạc. Tôi đã nhìn quanh, tôi không thấy cô ấy đâu cả, và đó là lý do tôi đã nói như thế. Bao nhiêu người biết, “Cha tôi thì giàu có với nhiều nhà và đất đai, Ngài nắm giữ sự giàu sang của thế giới trong tay Ngài?” Cứ nghĩ về điều đó đẹp đẽ biết bao. Được rồi, bây giờ mọi người, cùng hát.

Cha tôi giàu có nhà cửa đất đai,
 Ngài nắm giữ sự giàu sang của thế giới trong
 tay Ngài!
 Hồng ngọc và kim cương, bạc và vàng,
 Kho báu Ngài đầy ắp, Ngài giàu không kể xiết.

¹⁶⁰ Bây giờ, thật êm dịu nào.

Tôi là con của Vua!
 Một người con của Vua!
 Với Chúa Jêsus Đấng Cứu Rỗi tôi,
 Tôi là con Vua!

¹⁶¹ Điều đó tuyệt vời không? Các bạn tin mình là con của Vua chứ? Hãy đưa tay các bạn lên, tất cả những ai tin rằng mình là con cái của Vua. Được rồi. Bây giờ trong lúc chúng ta hát bài đó lần nữa, tôi muốn các bạn bắt tay với ai đó đằng sau mình, ai đó phía trước mình, người nào đó ở bên phải và bên trái, cho dù

họ là gì đi nữa, các bạn có niềm tin gì đi nữa, nếu bạn là con của Vua, trong lúc chúng ta hát bài đó một lần nữa.

Tôi là con của Vua!
 Một người con của Vua!
 Với Chúa Jêsus Đấng Cứu Rỗi tôi,
 Tôi là con của Vua!

Mái lều hoặc nhà tranh, sao tôi còn để ý?
 Họ đang xây một lâu đài cho tôi ngay trên Đó!
 Bằng hồng ngọc và kim cương, bằng bạc và
 vàng,
 Kho báu Ngài đầy ắp, Ngài giàu có không kể
 xiết.

Tôi là con của Vua!
 Một người con của Vua!
 Với Chúa Jêsus Đấng Cứu Rỗi tôi,
 Tôi là con của Vua!

Được giống như Chúa Jêsus, được giống như
 Chúa Jêsus,
 Trên đất lâu dài tôi ước ao được giống như
 Ngài;
 Suốt cả hành trình đời sống từ đất đến miền
 vinh hiển
 Tôi chỉ xin được giống như Ngài.

¹⁶² Đó có phải là sự ưa muốn của các bạn không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài rất tuyệt vời! Tôi yêu Ngài với tất cả điều gì có trong tôi. Tôi đã đầu phục mọi sự tôi có cách đây hai mươi tám năm, với Chúa Jêsus. Từ lúc ấy, tôi đã bước vào chiến trận thuộc linh, làm tất cả những gì mà tôi biết làm thế nào, để hướng dẫn quý ông quý bà nhìn xem mào triều thiên vinh hiển ấy.

¹⁶³ Các bạn đi để nói về sự Đến của Chúa, người ta nói...Một người đã nói với tôi, cách đây không lâu, “Ồ, thầy giảng à, đừng nói như thế.”

Tôi nói, “Anh có phải là Cơ-đốc nhân không?”

“Phải, nhưng mà, chao ôi, tuy nhiên chúng tôi còn một khối việc để làm.”

164 Tôi nói, “Điều vui mừng nhất tôi có thể nghĩ về là sự Đến của Chúa.”

165 Phao-lô đã nói tại cuối con đường, “Ta đã đánh trận tốt lành, ta đã xong sự chạy, ta đã giữ được Đức tin. Và hiện nay mảo triều thiên của sự công bình để dành cho ta; Chúa, là Quan Án công bình, sẽ ban cho ta vào ngày đó. Không những cho ta mà thôi, nhưng cũng cho mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài.”

166 Tôi đã có thể đổi chác điều gì, tôi đã có được điều gì, vì tôi đang già đi? Thân thể gầy yếu, mỏng manh, già nua này vốn đầy sự hư nát, sẽ được biến đổi trong chốc lát, trong nháy mắt. Tôi sẽ trẻ trung mãi mãi. Tôi sẽ không bao giờ đau ốm nữa. Tôi sẽ không bao giờ còn khóc lóc rơi lệ. Tôi sẽ không hề, không bao giờ già nua. Tôi sẽ không bao giờ chết. Tôi sẽ không bao giờ đau ốm. Tôi sẽ không bao giờ bị đau tim hoặc lo lắng. Nhưng, tôi sẽ có một thân thể giống như Thân thể vinh hiển của Chính Ngài. Nếu tôi...Nếu đó không phải là điều gì đó để sống cho! Nếu đó không phải là điều cao cả nhất mà tôi biết!

“Làm thế nào tôi có được Điều đó?”

167 Nó là một Món Quà miễn phí. [Anh Branham gõ trên bục bốn lần—Bt.] Đức Chúa Trời gõ cửa, và tôi thưa rằng, “Vâng, lạy Chúa, Ngài là Đấng Tạo Dựng con. Con tin nhận Ngài.” Ngài đã ấn chứng vào tôi, bằng Đức Thánh Linh, vào trong Ngài, thế thì tôi không thấy gì khác ngoài Chúa Jêsus và Huyết Ngài.

Lòng tội này sao cho trắng trong?
 Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus;
 Điều gì có thể làm tôi khỏe lại chẳng?
 Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.
 Ô, huyết kỳ diệu biết bao
 Cho tôi sạch trong như tuyết;
 Chẳng có nguồn chi khác đâu,
 Không gì ngoài Huyết Chúa Jêsus.

168 Các bạn không vui mừng sao? Tôi biết không có tín điều nào có thể làm điều đó. Tôi biết không giáo phái nào có thể làm điều đó. Tôi biết không giáo hội nào có thể làm điều đó. Tôi biết không người nào có thể làm điều đó. Tôi biết không nước nào có thể làm

điều đó. Tôi biết không thần học nào có thể làm điều đó. Không gì ngoài Huyết Chúa Jêsus!

Hi vọng tôi chỉ quyết xây luôn trong nơi
Công nghĩa với Huyết Jêsus mà thôi;
Khi cả trời đất làm linh hồn tôi tiêu tan,
Thì Ngài là mọi hi vọng và nơi tôi dựa nương.

Đúng thế không các bạn? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Vì chúng ta đứng, trên Đấng Christ, như Tảng
Đá khối;
Mọi chỗ đứng khác là cát lún trôi,
Mọi chỗ đứng khác là cát lún trôi.

¹⁶⁹ Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em giờ này. Tôi nghĩ là có lẽ dâng con vào giờ này, tôi nghĩ vậy. [Anh Neville nói, “Vâng.”—Bt.] Vậy, vào lúc này, tôi sẽ giao buổi nhóm lại cho mục sư, trong giờ này. Xin mời đến ngay, Anh Neville. Xin Chúa ban phước cho anh.

SỰ HIỆP NHẤT CỦA MỘT ĐỨC CHÚA
TRỜI TRONG MỘT HỘI THÁNH VIE58-1221E
(The Unity Of One God In The One Church)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 21 tháng Mười hai, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org